

31994R2100

1.9.1994

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 227/1

**NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 2100/94
ze dne 27. července 1994
o odrůdových právech Společenství**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že se, pokud jde o platnou úpravu ochrany průmyslového vlastnictví u rostlinných odrůd, objevují zvláštní problémy;

vzhledem k tomu, že režimy ochrany průmyslového vlastnictví pro odrůdy rostlin nejsou harmonizovány na úrovni Společenství; že se proto nadále používají obsahově rozdílné úpravy členských států;

vzhledem k tomu, že je vhodné zavést za těchto okolností režim na úrovni Společenství, který sice existuje souběžně s vnitrostátními režimy, avšak dovoluje udělování práv průmyslového vlastnictví platných v celém Společenství;

vzhledem k tomu, že je vhodné, aby režim na úrovni Společenství neprováděly a nepoužívaly orgány členských států, nýbrž úřad Společenství s vlastní právní subjektivitou, a to „Odrůdový úřad Společenství“;

vzhledem k tomu, že je nezbytné zohlednit vývoj nových šlechtitelských postupů včetně postupů biotechnologických; že za účelem podpory šlechtění nových odrůd musí být proto zlepšena ochrana všech šlechtitelů ve srovnání s nynějšími poměry, aniž by

se tím neodůvodněně ovlivňoval přístup k ochraně jako celku nebo při určitých šlechtitelských postupech;

vzhledem k tomu, že předmětem ochrany by měly být odrůdy všech botanických rodů a druhů;

vzhledem k tomu, že odrůdy, které jsou předmětem ochrany, musí splňovat mezinárodně uznávané požadavky, tj. odlišnost, uniformitu, stálost a novost, a že rovněž musí být označeny podle předepsaného označování odrůd;

vzhledem k tomu, že je důležité pro rostlinné odrůdy stanovit vymezení pojmů, aby se zajistilo řádné působení systému;

vzhledem k tomu, že vymezením pojmů nemají být změněny definice případně zavedené v oblasti duševního vlastnictví, zejména v oblasti patentů, ani právní předpisy, které ochranu produktů, včetně rostlin a rostlinného materiálu, nebo postupů upravují, ovlivňují nebo vylučují z používání prostřednictvím tohoto jiného práva průmyslového vlastnictví;

vzhledem k tomu, že je však nanejvýš žádoucí mít k dispozici pro obě oblasti společné vymezení pojmů; že by proto měly být podporovány vhodné snahy na mezinárodní úrovni o toto společné vymezení pojmů;

vzhledem k tomu, že při udělování ochrany odrůdě záleží na stanovení charakteristických ukazatelů, které jsou pro odrůdu určující, avšak které se nutně nemusí týkat jejich hospodářského významu;

vzhledem k tomu, že systém musí také objasnit, komu přísluší odrůdové právo Společenství; že v řadě případů nepřislouží jedině osobě ale několika osobám; že musí být upraveno také formální oprávnění k podání žádosti;

vzhledem k tomu, že systém musí také vymezit pojem „držitel“ používaný v tomto nařízení; že, pokud se pojem „držitel“ v tomto nařízení, včetně čl. 29 odst. 5, používá bez bližších údajů, je třeba mu rozumět ve smyslu čl. 13 odst. 1;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 244, 28.9.1990, s. 1, a

Úř. věst. C 113, 23.4.1993, s. 7.

⁽²⁾ Úř. věst. C 305, 23.11.1992, s. 55, a

Úř. věst. C 67, 16.3.1992, s. 148.

⁽³⁾ Úř. věst. C 60, 8.3.1991, s. 45.

vzhledem k tomu, že účinek odrůdového práva Společenství má být jednotný na celém území Společenství, musí být úkony, které podléhají souhlasu držitele, přesně vymezeny; že tak bude sice na jedné straně rozsah ochrany ve srovnání s většinou vnitrostátních systémů rozšířen na určitý materiál odrůdy, aby se přihlédlo k obchodům přes země mimo Společenství, kde tato ochrana není; že se však musí zajistit zavedení zásady vyčerpání práv, aby nebyla ochrana neodůvodněně nadměrná;

vzhledem k tomu, že systém v zásadě potvrzuje za účelem podpory šlechtění mezinárodně platná pravidla volného přístupu k chráněným odrůdám, aby z nich byly vyvinuty a použity nové odrůdy;

vzhledem k tomu, že je v určitých případech, kdy byla nová odrůda, ačkoli je odlišná, vyšlechtěna v podstatě z původní odrůdy, nezbytné vytvořit určitou formu závislosti držitele posledně jmenované odrůdy;

vzhledem k tomu, že výkon odrůdových práv ve Společenství musí ostatně podléhat omezením, která jsou stanovena ustanoveními přijatými ve veřejném zájmu;

vzhledem k tomu, že sem náleží rovněž zajištění zemědělské produkce; že za tímto účelem musí zemědělci obdržet schválení používat sklizené osivo za určitých podmínek pro množení;

vzhledem k tomu, že musí být zajištěno, aby tyto podmínky byly stanoveny na úrovni Společenství;

vzhledem k tomu, že je ve veřejném zájmu nezbytné za určitých podmínek také stanovit nucenou licenci; že k tomu může patřit nutnost zásobit trh rostlinným materiálem vykazujícím zvláštnosti, nebo udržet podporu trvalého šlechtění lepších odrůd;

vzhledem k tomu, že by mělo být v zásadě nařízeno používání stanoveného označování odrůd;

vzhledem k tomu, že by měla odrůdová práva Společenství v zásadě trvat nejméně 25 let, v případě odrůd vinné révy a dřevin nejméně 30 let; že ostatní důvody ukončení práv musí být uvedeny blíže;

vzhledem k tomu, že odrůdová práva Společenství jsou předmětem vlastnictví jejich držitele; že proto musí být jasně stanovena jejich úloha ve vztahu k neharmonizovaným právním předpisům členských států, zejména k předpisům občanského

práva; že totéž platí i pro úpravu protiprávního jednání a vynutitelnost odrůdových práv Společenství;

vzhledem k tomu, že je nadále třeba zajistit, aby nebylo plné používání zásad systému odrůdových práv Společenství ovlivňováno jinými systémy; že za tím účelem jsou pro vztah k jiným právům průmyslového vlastnictví třeba určitá pravidla, která jsou ve shodě se stávajícími mezinárodními závazky členských států;

vzhledem k tomu, že je v této souvislosti nezbytné přezkoumat, zda a v jakém rozsahu musí být přizpůsobeny podmínky ochrany poskytované podle jiných práv průmyslového vlastnictví, jako jsou patenty, nebo jinak změněny za účelem jednotnosti se systémem odrůdové ochrany Společenství; že v případě nutnosti je toto třeba stanovit vyváženými pravidly v doplňujících právních předpisech Společenství;

vzhledem k tomu, že povinnosti a pravomoci Odrůdového úřadu Společenství, včetně jeho odvolacího senátu, týkající se udělení, ukončení nebo ověření odrůdového práva Společenství a oznámení, jakož i uspořádání Úřadu a jednacího řádu, součinnosti s Komisí a členskými státy, zejména prostřednictvím Správní rady, zahrnutí zkušebních úřadů do technických zkoušení a nezbytných rozpočtových opatření, je nutno vytvářet co možná nejvíce podle vzoru pravidel vyvinutých pro jiné systémy;

vzhledem k tomu, že Úřad je podporován a pod dohledem výše uvedené Správní rady složené ze zástupců členských států a Komise;

vzhledem k tomu, že Smlouva stanoví pro přijetí tohoto nařízení pouze pravomoci uvedené v článku 235;

vzhledem k tomu, že toto nařízení bere v úvahu stávající mezinárodní úmluvy například Mezinárodní úmluvu na ochranu nových odrůd rostlin (úmluva UPOV) nebo Úmluvu o udělování evropských patentů (Evropská patentová úmluva) nebo Dohodu o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví, včetně obchodu s padělkami; že proto zakazuje patentování rostlinných odrůd pouze v rozsahu požadovaném Evropskou patentovou úmluvou, tj. pouze u odrůd rostlin jako takových;

vzhledem k tomu, že toto nařízení bude muset být s ohledem na změny v důsledku budoucího vývoje ve výše uvedených úmluvách případně přezkoumáno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

PRVNÍ ČÁST

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Odrůdová práva Společenství

Toto nařízení vytváří systém odrůdových práv Společenství jako jediné a vylučné formy ochrany práv průmyslového vlastnictví pro odrůdy rostlin.

Článek 2

Jednotný účinek odrůdových práv Společenství

Odrůdová práva Společenství mají na území Společenství jednotný účinek a mohou být pro toto území udělena, převedena a ukončena pouze jednotně.

Článek 3

Vnitrostátní odrůdová práva

S výhradou čl. 92 odst. 1 není tímto nařízením dotčeno právo členských států udělovat vnitrostátní odrůdová práva.

Článek 4

Úřad Společenství

Pro provádění tohoto nařízení se zřizuje Odrůdový úřad Společenství, dále jen „Úřad“.

DRUHÁ ČÁST

HMOTNÉ PRÁVO

KAPITOLA I

**PODMÍNKY PRO UDĚLENÍ ODRŮDOVÝCH PRÁV
SPOLEČENSTVÍ**

Článek 5

Předmět odrůdových práv Společenství

1. Předmětem odrůdových práv Společenství mohou být odrůdy všech botanických rodů a druhů, mimo jiné i hybridy mezi rody nebo druhy.

2. „Odrůdou“ ve smyslu tohoto nařízení se rozumí soubor rostlin uvnitř jediného botanického taxonu nejnižšího známého botanického třídění, který může být, nezávisle na tom, zda zcela splňuje podmínky pro udělení odrůdového práva:

- definován projevem vlastností plynoucích z určitého genotypu nebo určité kombinace genotypů,
- odlišen od jakéhokoli jiného souboru rostlin projevem alespoň jedné z uvedených vlastností,

— považován za jednotku vzhledem ke své schopnosti množit se v nezměněné podobě.

3. Soubor rostlin sestává z celých rostlin nebo z částí rostlin, pokud tyto části mohou vyprodukovat zase celé rostliny; obojí je dále nazýváno „složky odrůdy“.

4. Projev vlastností podle odstavce 2 první odrážky může být u složek odrůdy téhož druhu proměnlivý nebo neproměnlivý, pokud také stupeň proměnlivosti vyplývá z genotypu nebo z kombinace genotypů.

Článek 6

Odrůdy, které mohou být předmětem ochrany

Odrůdová práva Společenství se udělí odrůdám, které jsou:

- a) odlišné;
- b) uniformní;
- c) stálé a
- d) nové.

Navíc musí být pro každou odrůdu stanoven název odrůdy podle článku 63.

Článek 7

Odlišnost

1. Odrůda je považována za odlišnou, pokud se dá projevem vlastností vyplývajících z genotypu nebo z kombinace genotypů jasně odlišit od jakékoli jiné odrůdy, jejíž existence je obecně známa ke dni podání žádosti stanoveného podle článku 51.

2. Existence jiné odrůdy se považuje jako obecně známá zejména tehdy, pokud v den podání žádosti stanoveným podle článku 51:

- a) byla předmětem odrůdového práva nebo byla zapsána do úředního seznamu odrůd ve Společenství nebo některém státě nebo mezivládní organizaci s odpovídající pravomocí;
- b) byla pro ni podána žádost o udělení odrůdového práva nebo o zápis do úředního seznamu odrůd, pokud bylo žádosti mezitím vyhověno.

V prováděcích pravidlech stanovených podle článku 114 mohou být uvedeny jako příklad další případy, které lze považovat za obecně známé.

Článek 8

Uniformita

Odrůda je považována za uniformní, pokud — s výhradou odchylky, kterou je třeba očekávat na základě zvláštností jejího množení — je dostatečně jednotná v projevech těch vlastností, které jsou zahrnuty do přezkoumání odlišnosti, jakož i všech ostatních, které slouží k popisu odrůdy.

Článek 9

Stálost

Odrůda se považuje za stálou, pokud projev těch vlastností, které jsou zahrnuty do přezkoumání odlišnosti, jakož i všech ostatních znaků, které slouží popisu odrůdy, zůstane po opakovaném množení nebo v případě zvláštního rozmnožovacího cyklu na konci každého cyklu nezměněna.

Článek 10

Novost

1. Odrůda se považuje za novou, pokud v den podání žádosti stanoveným podle článku 51 byly složky odrůdy popřípadě

sklizený materiál této odrůdy prodávány šlechtitelem nebo se souhlasem šlechtitele ve smyslu článku 11 nebo odevzdány jiným způsobem k použití odrůdy jiné osobě:

- a) na území Společenství nejvýše jeden rok,
- b) mimo území Společenství nejvýše čtyři roky, v případě dřevin či révy nejvýše šest let.

2. Odevzdání složek odrůdy úřednímu subjektu na základě zákonných úprav nebo jiné straně na základě smlouvy nebo zvláštních právních vztahů k výhradnímu účelu produkce, množení, úpravy nebo skladování se nepovažuje za odevzdání jiné osobě ve smyslu odstavce 1, jakmile si šlechtitel ponechá výhradní právo nakládat s těmito i ostatními složkami odrůdy a neuskuteční další odevzdání. Použijí-li se však složky odrůdy k výrobě hybridních odrůd opakovaně a koná-li se odevzdání složek odrůdy nebo sklizeného materiálu, považuje se toto odevzdání složek odrůdy jako odevzdání ve smyslu odstavce 1.

Odevzdání složek odrůdy společností ve smyslu čl. 58 odst. 2 Smlouvy jiné společnosti tohoto druhu se rovněž nepovažuje za odevzdání třetí straně, pokud jedna z nich úplně patří straně jiné nebo obě patří úplně třetí společnosti tohoto druhu a pokud se neuskuteční další odevzdání. Toto ustanovení se nevztahuje na družstva.

3. Odevzdání složek odrůdy popřípadě sklizeného materiálu této odrůdy, které byly získány z rostlin šlechtěných pro účely uvedené v čl. 15 písm. b) a c) a nepoužijí pro další reprodukci nebo množení, se nepovažuje za využití odrůdy, pokud není za účelem tohoto odevzdání brán zřetel na odrůdu.

Rovněž se nepřihlédne k odevzdání třetí straně v případě, že se odevzdání přímo nebo nepřímo odvolává na skutečnost, že šlechtitel odrůdu vystavoval na úřední nebo úředně uznané výstavě ve smyslu Úmluvy o mezinárodních výstavách nebo na výstavě v některém členském státě, která byla tímto členským státem uznána jako rovnocenná.

KAPITOLA II

OPRÁVNĚNÉ OSOBY

Článek 11

Nárok na odrůdové právo Společenství

1. Nárok na odrůdové právo Společenství přísluší osobě, která odrůdu vyšlechtila nebo objevila a vyvinula, popřípadě jejímu

právnímu nástupci; tato osoba a její právní nástupce jsou dále uváděni jako „šlechtitelé“.

2. Pokud odrůdu vyšlechtily nebo objevily a vyvinuly společně dvě osoby nebo více osob, přísluší jim nebo jejich nynějším právním nástupcům tento nárok na odrůdové právo společně. Toto ustanovení se použije rovněž pro dvě nebo více osob v případech, kdy odrůdu objevila jedna osoba nebo více osob a jiná popřípadě jiné osoby odrůdu vyvinuly.

3. Nárok na odrůdové právo přísluší šlechtiteli a jedné nebo několika jiným osobám rovněž společně, pokud šlechtitel nebo jiná osoba popřípadě jiné osoby vyjádřily písemný souhlas se společným nárokem na odrůdové právo.

4. Pokud je šlechtitel zaměstnanec, určí se nárok na společné odrůdové právo podle vnitrostátních právních předpisů upravujícím pracovní poměr, v jehož rámci byla odrůda vyšlechtěna nebo objevena a vyvinuta.

5. Pokud nárok na společné odrůdové právo Společenství podle odstavců 2, 3 a 4 přísluší několika osobám společně, může jedna osoba nebo více těchto osob k jeho uplatnění zplnomocnit ostatní osoby písemným prohlášením.

Článek 12

Právo podat žádost o odrůdové právo Společenství

1. Právo podat žádost o odrůdové právo Společenství mají fyzické a právnické osoby, jakož i subjekty, které lze podle platného práva považovat za právnické osoby, pokud:

- a) jsou státními příslušníky členského státu nebo příslušníky členského státu Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin ve smyslu čl. 1 bodu xi) Mezinárodní úmluvy na ochranu nových rostlinných odrůd nebo mají v tomto státě bydliště nebo jsou zde usazeni;
- b) jsou státními příslušníky jiného státu a nesplňují požadavky uvedené v písmenu a), pokud jde o bydliště nebo usazení, pokud tak Komise rozhodla po slyšení Správní rady uvedené v článku 36. Toto rozhodnutí může být vázáno na to, že jiný stát poskytne ochranu pro odrůdy téhož botanického taxonu státním příslušníkům všech členských států, která odpovídá ochraně poskytnuté podle tohoto nařízení; Komise určí, zda je tato podmínka splněna.

2. Žádosti může podat společně několik žadatelů.

KAPITOLA III

ÚČINKY ODRŮDOVÝCH PRÁV SPOLEČENSTVÍ

Článek 13

Práva držitele odrůdového práva Společenství a zakázané úkony

1. Odrůdové právo Společenství má ten účinek, že úkony uvedené v odstavci 2 je oprávněn provádět pouze držitel nebo držitelé odrůdového práva Společenství, dále jen „držitel“.

2. Aniž jsou dotčeny články 15 a 16, vyžadují souhlas držitele níže uvedené úkony, pokud jde o složky odrůdy nebo sklizený materiál chráněné odrůdy — obě dále uváděné jako „materiál“:

- a) produkce nebo reprodukce (množení);
- b) úprava za účelem množení;
- c) nabízení k prodeji;
- d) prodej nebo jiné uvedení do oběhu;
- e) vývoz ze Společenství;
- f) dovoz do Společenství;
- g) uschování za některým z účelů uvedených v písmenech a) až f).

Držitel může svůj souhlas učinit závislým na podmínkách a omezeních.

3. Odstavec 2 se použije, pokud jde o sklizený materiál, pouze tehdy, pokud byl získán tím, že složky chráněné odrůdy byly použity bez souhlasu, a pokud držitel ve spojitosti s uvedenými složkami odrůdy neměl dostatek příležitosti uplatnit své právo.

4. Prováděcí pravidla uvedená v článku 114 mohou stanovit, že v určitých případech se odstavec 2 tohoto článku použije také na výrobky získané přímo z materiálu chráněné odrůdy. Odstavec 2 se použije pouze tehdy, pokud takové výrobky byly získány nedovoleným použitím materiálu z chráněné odrůdy a pokud držitel neměl dostatek příležitosti uplatnit své právo ve spojitosti s materiálem. Pokud se odstavec 2 použije na přímo získané výrobky, tyto výrobky jsou považovány rovněž za „materiál“.

5. Odstavce 1 až 4 se vztahují také na:

- a) odrůdy, které v podstatě pocházejí z odrůdy, které bylo uděleno odrůdové právo Společenství, pokud tato odrůda sama není v podstatě odvozenou odrůdou;

b) odrůdy, které od chráněné odrůdy nejsou odlišné ve smyslu článku 7, a

c) odrůdy, jejichž produkce vyžaduje opakované použití chráněné odrůdy.

6. Pro účely odst. 5 písm. a) se odrůda považuje za v podstatě odvozenou od nějaké odrůdy, dále jen „původní odrůdy“, pokud:

a) je odvozena převážně z původní odrůdy nebo z odrůdy, která je převážně odvozena od původní odrůdy;

b) je odlišná od původní odrůdy podle článku 7 a

c) projevem vlastností, které vyplývají z genotypu nebo z kombinace genotypů původní odrůdy, nehledě na rozdíly vzniklé z odvození, v podstatě souhlasí s původní odrůdou.

7. Prováděcí pravidla uvedená v článku 114 mohou stanovit možné úkony odvození, které spadají alespoň pod odstavec 6.

8. Aniž jsou dotčeny články 14 a 29, nesmí výkon odrůdových práv porušit ustanovení, přijatá z důvodů veřejné morálky, veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti, na ochranu zdraví a života lidí, zvířat nebo rostlin, na ochranu životního prostředí, jakož i na ochranu průmyslového a obchodního vlastnictví a k zajištění hospodářské soutěže, obchodu a zemědělské produkce.

Článek 14

Odchylka od odrůdového práva Společenství

1. Odchylně od čl. 13 odst. 2 mohou zemědělci k zajištění zemědělské produkce pro účely množení na šlechtitelských polích ve svém vlastním hospodářství použít produkt sklizně, který ve svém vlastním hospodářství získaly vyšlechtěním rozmnožovacího materiálu odrůdy spadající pod odrůdové právo Společenství, přičemž se nesmí jednat o hybrid nebo syntetickou odrůdu.

2. Odstavec 1 se vztahuje pouze na tyto zemědělské druhy rostlin:

a) píceiny:

Cicer arietinum L. — hrachor

Lupinus luteus L. — lupina žlutá

Medicago sativa L. — vojtěška setá

Pisum sativum L. (partim) — hrách setý

Trifolium alexandrinum L. — jetel alexandrijský

Trifolium resupinatum L. — jetel perský

Vicia faba — bob

Vicia sativa L. — vikev setá

a v případě Portugalska, *Lolium multiflorum* Lam — jednoletý jilek mnohokvětý

b) obiloviny:

Avena sativa — oves

Hordeum vulgare L. — ječmen

Oryza sativa L. — rýže

Phalariscanariensis L. — lesknice kanárská

Secale cereale L. — žito

X Triticosecale Wittm. — tritikale

Triticum aestivum L. emend. Fiori et Paol. — pšenice obecná

Triticum durum Desf. — pšenice tvrdá

Triticum spelta L. — pšenice špalda

c) brambory:

Solanum tuberosum — brambor

d) olejnaté a přádné rostliny:

Brassica napus L. (partim) — řepka

Brassica rapa L. (parti) — řepice

Linum usitatissimum — len s výjimkou lnu přádného.

3. Podmínky pro účinnost výjimky podle odstavce 1, jakož i pro zachování oprávněných zájmů šlechtitele rostlin a zemědělce stanoví před vstupem tohoto nařízení v platnost prováděcí pravidla uvedená v článku 114 na základě níže uvedených kritérií:

— neexistují žádná množstevní omezení na úrovni hospodářství zemědělce, pokud je to nezbytné pro potřeby hospodářství,

— sklizený produkt může být pro výsev připraven samotným zemědělcem nebo prostřednictvím jemu poskytovaných služeb, aniž jsou dotčena omezující ustanovení, které mohou členské státy stanovit vzhledem ke způsobu, kterým je tento produkt sklizně připraven k výsevu, zejména aby zajistily, že výrobek dodaný k přípravě je identický s výrobkem vzniklým z přípravy,

— malí zemědělci nejsou povinni platit držitelům odrůdového práva úhradu; za malé zemědělce jsou považováni:

— v případě rostlinných druhů uvedených v odstavci 2 tohoto článku, na které se vztahuje nařízení Rady (EHS) č. 1765/92 ze dne 30. června 1992, kterým se zřizuje režim podpor pro pěstitele některých plodin na orné půdě⁽¹⁾, ti zemědělci, kteří rostliny nešlechtí na ploše větší, než je plocha, která by byla zapotřebí pro produkci 92 tun obilí; pro výpočet plochy se použije čl. 8 odst. 2 výše uvedeného nařízení,

(1) Úř. věst. L 181, 1.7.1992, s. 12. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1552/93 (Úř. věst. L 154, 25.6.1993, s. 19).

- v případě ostatních rostlinných druhů, než jsou druhy uvedené v odstavci 2 tohoto článku, ti zemědělci, kteří vyhovují srovnatelně přiměřeným kritériím,
- malí zemědělci jsou povinni zaplatit držiteli odrůdového práva přiměřenou úhradu, která musí být zjevně nižší než částka, která se v téže oblasti požaduje za licenční výrobu rozmnožovacího materiálu téže odrůdy; skutečná výše této přiměřené úhrady se může časem změnit, přičemž se přihledne k tomu, do jaké míry je, pokud jde o dotyčnou odrůdu, použito odchylky podle odstavce 1,
- za dohled nad dodržováním ustanovení tohoto článku nebo ustanovení přijatých na základě tohoto článku jsou výlučně odpovědní držitelé odrůdových práv; při tomto dohledu nesmí přijímat pomoc úředních subjektů,
- zemědělci, jakož i poskytovatelé zpracovatelských služeb předávají držitelům odrůdových práv na jejich žádost příslušné informace; příslušné informace mohou rovněž zaslat úřední subjekty účastníci se dohledu nad zemědělskou produkcí, pokud byly tyto informace shromážděny v rámci jejich běžné činnosti a nejsou spojeny s dodatečnými náklady. Předpisy Společenství a vnitrostátní předpisy o ochraně osob při zpracování a volném oběhu osobních údajů nejsou, pokud jde o osobní údaje, dotčena.

Článek 15

Omezení účinku odrůdových práv Společenství

Odrůdová práva Společenství se nevztahují na:

- a) úkony konané soukromě pro neobchodní účely;
- b) úkony k výzkumným účelům;
- c) úkony konané za účelem šlechtění, objevování a vývoje jiných odrůd;
- d) úkony uvedené v čl. 13 odst. 2, 3 a 4, pokud jde o tyto jiné odrůdy, s výjimkou případů, kdy se použije čl. 13 odst. 5, popřípadě, kdy je jiná odrůda nebo materiál z této odrůdy chráněn vlastnickým právem, které neobsahuje žádné srovnatelné ustanovení; a
- e) úkony, jejichž zákaz by byl porušením čl. 13 odst. 8, článku 14 nebo článku 29.

Článek 16

Vyčerpání odrůdových práv Společenství

Odrůdové právo Společenství se nevztahuje na úkony týkající se materiálu z chráněné odrůdy nebo odrůdy uvedené v čl. 13 odst. 5, který byl předán třetí straně držitelem nebo s jeho souhlasem na jiném místě Společenství, nebo materiálu pocházejícího z uvedeného materiálu, ledaže tyto úkony:

- a) zahrnují další množení dotyčné odrůdy, s výjimkou případu, kdy takové množení bylo zamýšleno při odevzdání, nebo
- b) zahrnují vývoz složek odrůdy do třetí země, kde odrůdy rostlinného rodu nebo rostlinného druhu, ke kterým odrůda náleží, nejsou chráněny, s výjimkou případu, kdy je vyvážený materiál určen ke konečné spotřebě.

Článek 17

Používání názvu odrůdy

1. Kdo nabízí na území Společenství složky chráněné odrůdy nebo odrůdy uvedené v čl. 13 odst. 5 k obchodním účelům nebo je předá jiné osobě, musí použít název odrůdy stanovený podle článku 63; při písemném užití musí být název odrůdy jasně odlišitelný a zcela čitelný. Jsou-li se stanoveným názvem spojeny obchodní značka, obchodní název nebo podobný údaj, tento název jako takový musí být snadno odlišitelný.

2. Kdo provádí tyto úkony s jiným materiálem odrůdy, musí tento název oznámit podle ostatních právních předpisů; to platí i tehdy, pokud orgán, kupující nebo jiná osoba požaduje takové oznámení v oprávněném zájmu.

3. Odstavce 1 a 2 platí i po skončení odrůdového práva Společenství.

Článek 18

Omezení v používání názvu odrůdy

1. Držitel nemůže uplatňovat svá práva na označení shodující se s názvem odrůdy, aby zabránil volnému používání označení ve spojení s touto odrůdou, ani po skončení odrůdového práva Společenství.

2. Třetí strana může uplatňovat svá práva na označení shodující se s názvem odrůdy, aby zabránila volnému používání názvu

pouze tehdy, pokud bylo právo uděleno předtím, než bylo stanoven název odrůdy podle článku 63.

3. Stanovený název odrůdy, která je chráněna odrůdovým právem Společenství nebo v členském státě nebo v členském státě Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin, nebo označení s tímto názvem odrůdy zaměnitelné nesmí být používáno na území Společenství v souvislosti s jinou odrůdou téhož botanického druhu nebo druhu, který je podle oznámení podle čl. 63 odst. 5 považován za příbuzný, nebo pro materiál dotýká odrůdy.

KAPITOLA IV

TRVÁNÍ A SKONČENÍ ODRŮDOVÝCH PRÁV SPOLEČENSTVÍ

Článek 19

Trvání odrůdových práv Společenství

1. Odrůdové právo Společenství trvá až do konce pětadvacátého kalendářního roku, v případě odrůd vinné révy a dřevin do konce třicátého kalendářního roku, který následuje po udělení.

2. Rada může na návrh Komise kvalifikovanou většinou u určitých rodů a druhů tuto lhůtu prodloužit o dalších pět let.

3. Odrůdové právo Společenství zaniká před uplynutím dob uvedených v odstavci 1 nebo 2, pokud se jí držitel vzdá písemným prohlášením určeným Úřadu, s účinností ode dne, který následuje po dni, kdy Úřad přijal prohlášení.

Článek 20

Prohlášení neplatnosti odrůdových práv Společenství

1. Úřad prohlásí odrůdové právo Společenství neplatným, pokud zjistí, že:

- a) při udělení odrůdového práva Společenství nebyly splněny podmínky uvedené v člancích 7 nebo 10, nebo
- b) v případech, kdy bylo odrůdové právo Společenství uděleno v podstatě na základě informací a podkladů, které předložil žadatel, nebyly v době udělení odrůdového práva splněny podmínky článků 8 nebo 9, nebo

- c) právo bylo uděleno osobě, která na ně neměla nárok, ledaže by toto právo bylo převedeno na osobu, která na ně nárok měla.

2. Pokud je odrůdové právo Společenství prohlášeno neplatným, jeho účinky podle tohoto nařízení jsou považovány za neexistující od samého počátku.

Článek 21

Zrušení odrůdových práv Společenství

1. Úřad zruší odrůdové právo Společenství s účinností do budoucna, pokud zjistí, že už nejsou plněny podmínky uvedené v člancích 8 nebo 9. Zjistí-li, že tyto podmínky nebyly plněny již od doby předcházející zrušení, zrušení může mít účinnost od této doby.

2. Úřad může zrušit odrůdové právo Společenství s okamžitou účinností, pokud držitel po příslušné výzvě ve lhůtě stanovené Úřadem:

- a) nesplnil povinnost podle čl. 64 odst. 3, nebo
- b) v případě článku 66 nenavrhne jiný vhodný název odrůdy, nebo
- c) nezaplatí případné poplatky, které je třeba zaplatit za zachování odrůdového práva Společenství, nebo
- d) jako původní držitel nebo jeho právní nástupce na základě převodu práva podle článku 23 už neplní podmínky uvedené v člancích 12 a 82.

KAPITOLA V

ODRŮDOVÁ PRÁVA SPOLEČENSTVÍ JAKO PŘEDMĚT VLASTNICTVÍ

Článek 22

Zrovnoprávnění s vnitrostátním právem

1. Pokud není v člancích 23 až 29 uvedeno jinak, nakládá se s odrůdovým právem Společenství jako s předmětem vlastnictví ve všech ohledech a na celém území Společenství jako s odpovídajícím právem členského státu, ve kterém:

- a) má držitel podle zápisu v rejstříku odrůdových práv Společenství v rozhodujícím období bydliště, sídlo nebo je zde usazen, nebo

b) pokud nejsou splněny podmínky uvedené v písmenu a), měl své bydliště nebo sídlo nebo zde byl usazen zástupce držitele v řízení zapsaný ve výše uvedeném rejstříku nejdříve v den zápisu.

2. Pokud nejsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1, je členským státem podle odstavce 1 členský stát, ve kterém má sídlo Úřad.

3. Pokud je u držitele nebo zástupce v řízení v rejstříku uvedeném v odstavci 1 zapsáno bydliště, sídlo nebo usazení ve více členských státech, je rozhodující pro použití odstavce 1 první zapsané bydliště, sídlo nebo usazení.

4. Pokud je v rejstříku uvedeném v odstavci 1 zapsáno několik osob jako spoludržitelé, je pro použití odst. 1 písm. a) rozhodující ten držitel, který v pořadí zápisu splní podmínky jako první. Pokud podmínky uvedené v odst. 1 písm. a) nejsou splněny u žádného ze spoludržitelů, použije se odstavec 2.

Článek 23

Převod práva

1. Odrůdové právo Společenství může být předmětem převodu na jednoho nebo více právních nástupců.

2. Odrůdové právo Společenství může být právně převedeno pouze na nástupce, kteří splňují podmínky uvedené v člácích 12 a 82. Právní převod se musí uskutečnit písemně a vyžaduje podpis smluvních stran, ledaže by spočíval na rozsudku nebo jiném soudním rozhodnutí. Jinak je převod neplatný.

3. Pokud není v článku 100 stanoveno jinak, nejsou převodem práva dotčena práva třetí strany nabytá přede dnem převodu práva.

4. Převod práva nenabude účinnosti vůči Úřadu a nelze se dovolávat vůči třetí straně, pokud nejsou poskytnuty předepsané doklady uvedené prováděcím předpise, a dokud není zapsán do Rejstříku odrůdových práv Společenství. Převodu práva, který ještě není zapsán, se však lze dovolávat vůči třetím stranám, které získaly práva po dni převodu práva, ale v době získání těchto práv věděly o převodu práva.

Článek 24

Nucený výkon práva

Odrůdové právo Společenství může být předmětem nuceného výkonu práva, jakož i předmětem předběžných opatření, včetně

opatření ochranných, ve smyslu článku 24 Úmluvy o soudní příslušnosti a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsané v Luganu dne 16. září 1988, dále jen „Luganská úmluva“.

Článek 25

Konkurzní a obdobná řízení

Dokud nevstoupí mezi členskými státy v platnost společná ustanovení v této oblasti, může být odrůdové právo zahrnuto do konkurzního nebo obdobného řízení pouze v tom členském státě, ve kterém bylo řízení podle vnitrostátních právních předpisů nebo příslušných smluv zahájeno jako první.

Článek 26

Žádost o odrůdové právo Společenství jako předmětu vlastnictví

Články 22 až 25 se přiměřeně použijí na žádosti o odrůdová práva Společenství. Pokud jde o takové žádosti, považují se odkazy na Rejstřík odrůdových práv Společenství v těchto člácích za odkazy na Rejstřík žádostí o odrůdová práva Společenství.

Článek 27

Smluvní užívací práva

1. Odrůdová práva Společenství mohou být úplně nebo zčásti předmětem smluvně vymezených užívacích práv. Užívací právo může být výlučné nebo nevýlučné.

2. Proti oprávněnému uživateli, který porušil omezení užívacího práva podle odstavce 1, může držitel uplatnit odrůdové právo Společenství.

Článek 28

Spoludržitelé

Články 22 až 27 se přiměřeně použijí v případě spoludržitelů odrůdového práva Společenství na dotýčný podíl, pokud jsou tyto podíly zjištěny.

Článek 29

Nucená licence

1. Úřad poskytne jedné osobě nebo více osobám nucenou licenci na žádost této osoby popřípadě těchto osob, avšak pouze z důvodů veřejného zájmu a po slyšení Správní rady uvedené v článku 36.

2. Na žádost členského státu, Komise nebo některé, na úrovni Společenství založené a Komisí zapsané organizace může být nucená licence udělena buď kategorií osob, které splňují zvláštní požadavky, nebo jednotlivým osobám v jednom nebo více členských státech nebo v celém Společenství. Může být uděleno pouze z důvodu veřejného zájmu a se souhlasem Správní rady.

3. Úřad při udělení nucené licence určí druh úkonů a upřesní příslušné podmínky, jakož i zvláštní požadavky podle odstavce 2. U příslušných podmínek se zohlední zájmy všech držitelů odrůdových práv, kterých by se udělení nucené licence dotklo. Příslušné podmínky mohou zahrnovat možné časové omezení a platbu příslušného licenčního poplatku jako přiměřenou

odměnu držiteli; kromě toho mohou být držiteli uloženy povinnosti, které musí splnit, aby mohla být nucená licence použita.

4. V rámci výše uvedeného možného časového omezení může vždy při uplynutí jednoletého období po udělení nucené licence každý z účastníků řízení požádat o zrušení nebo změnu tohoto rozhodnutí. Jediným důvodem takové žádosti může být pouze mezitímní změna okolností, na jejichž základě bylo rozhodnuto.

5. Nucená licence se udělí na žádost držiteli na v podstatě odvozenou odrůdu, pokud jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 1. Příslušné podmínky uvedené v odstavci 3 zahrnují platbu příslušného licenčního poplatku jako přiměřenou odměnu držiteli původní odrůdy.

6. Prováděcí pravidla uvedená v článku 114 mohou stanovit určité případy jako příklady veřejného zájmu uvedeného v odstavci 1 a navíc stanovit podrobnosti pro provádění odstavců 1 až 5.

7. Členské státy nemohou udělit nucenou licenci na odrůdové právo Společenství.

TŘETÍ ČÁST

ODRŮDOVÝ ÚŘAD SPOLEČENSTVÍ

KAPITOLA I

Článek 31

OBEČNÁ USTANOVENÍ**Zaměstnanci**

Článek 30

Právní postavení, úřadovny

1. Úřad je institucí Společenství. Má právní subjektivitu.

2. V každém členském státě má Úřad nejširší právní subjektivitu, kterou vnitrostátní právní předpisy přiznávají právníckým osobám. Může zejména nabývat a zcizovat movitý a nemovitý majetek a má procesní způsobilost.

3. Úřad zastupuje prezident.

4. Se souhlasem Správní rady uvedené v článku 36 může Úřad v členských státech s jejich souhlasem pověřit vnitrostátní subjekty vykonáváním určitých správních funkcí Úřadu nebo za tímto účelem zřídit v členských státech vlastní úřadovny.

1. Aniž je dotčeno použití článku 47 pro členy odvolacího senátu, platí pro zaměstnance Úřadu služební řád úředníků Evropských společenství, pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a pravidla přijatá společně orgány Evropských společenství k jejich provedení.

2. Aniž je dotčen článek 43, vykonává Úřad vůči zaměstnancům pravomoci udělené služebním řádem a pracovním řádem ostatních zaměstnanců jmenovacím orgánem.

Článek 32

Výsady a imunity

Pro Úřad platí Protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství.

Článek 33

Odpovědnost

1. Smluvní odpovědnost Úřadu se řídí právními předpisy, kterými se řídí příslušná smlouva.
2. Na základě rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené Úřadem je oprávněn rozhodovat Soudní dvůr Evropských společností.
3. Jde-li o mimosmluvní odpovědnost, odpovídá Úřad za škody způsobené jeho odděleními nebo pracovníky při plnění jejich povinností podle obecných zásad společných právním řádům členských států.
4. K řešení sporů o náhradu škody podle odstavce 3 je příslušný Soudní dvůr.
5. Osobní odpovědnost zaměstnanců vůči Úřadu se řídí ustanoveními služebního řádu nebo pracovního řádu, které se na ně vztahují.

Článek 34

Jazykový režim

1. Na Úřad se vztahují ustanovení nařízení č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství⁽¹⁾.
2. Žádosti určené Úřadu, podklady potřebné k jejich zpracování a veškerá ostatní podání musí být podány v jednom z úředních jazyků Evropských společností.
3. Účastníci řízení u Úřadu ve smyslu prováděcích pravidel uvedených v článku 114 mají právo vést všechna písemná a ústní řízení v jakémkoliv úředním jazyce Evropských společností, přičemž se poskytne překlad a v případě slyšení simultánní tlumočení alespoň v některém jiném úředním jazyce Evropských společností, který si zvolí jiný účastník řízení. Výkon těchto práv není pro účastníky řízení spojen se zvláštními poplatky.
4. Překladatelské služby nezbytné pro činnost Úřadu zajišťuje překladatelské středisko institucí Unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385/58. Nařízení naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 1985.

Článek 35

Rozhodnutí Úřadu

1. Rozhodnutí Úřadu, pokud nemusí být učiněna odvolacím senátem podle článku 71, se vydávají příkazem nebo z příkazu prezidenta Úřadu.
2. S výhradou odstavce 1 vydává rozhodnutí podle článků 20, 21, 29, 59, 61, 62, 63, 66 nebo čl. 100 odst. 2 výbor složený ze tří zaměstnanců úřadu. Kvalifikace členů výboru, pravomoci jednotlivých členů v přípravném stádiu rozhodnutí, pravidla hlasování a role prezidenta vůči výboru stanoví prováděcí pravidla uvedená v článku 114. Členové výboru nejsou při svém rozhodnutí vázáni žádnými pokyny.
3. Jiná rozhodnutí prezidenta, než jsou rozhodnutí uvedená v odstavci 2, mohou být učiněna, pokud je neucíní sám prezident, zaměstnancem Úřadu, jemuž byla svěřena pravomoc podle čl. 42 odst. 2 písm. h).

KAPITOLA II

SPRÁVNÍ RADA

Článek 36

Zřízení a pravomoci

1. U Úřadu se zřizuje Správní rada. Kromě pravomocí, které byly Správní radě uděleny jinými ustanoveními tohoto nařízení nebo ustanoveními uvedenými v člancích 113 a 114, má vůči Úřadu níže uvedené pravomoci:
 - a) vyslovuje doporučení k záležitostem, které přísluší Úřadu, nebo v tomto ohledu vydává obecné pokyny;
 - b) přezkoumá prezidentovu zprávu o činnosti; kromě toho dohlíží, vycházejí z tohoto přezkoumání a z jiných jej předkládaných informací, nad činností Úřadu;
 - c) stanovuje na návrh Úřadu buď počet výborů uvedených v článku 35, rozvrh práce a trvání úkolů příslušných výborů, nebo v tomto ohledu vydává obecné pokyny;
 - d) může stanovit pravidla o pracovních metodách Úřadu;
 - e) může vydat kontrolní obecné pokyny podle čl. 56 odst. 2.

2. Správní rada navíc:

- může předkládat Úřadu a Komisi stanoviska a požadovat od nich informace, pokud to považuje za nezbytné,
- může Komisi postoupit návrhy, které jí byly předloženy podle čl. 42 odst. 2 písm. g), se změnami nebo beze změn, nebo vlastní návrhy změn tohoto nařízení, předpisů uvedených v článcích 113 a 114 nebo jakékoli jiné úpravy, týkající se odrůdových práv Společenství,
- musí být konzultována podle čl. 113 odst. 4 a čl. 114 odst. 2,
- vykonává funkce týkající se rozpočtu Úřadu podle článků 109, 111 a 112.

Článek 37

Složení

1. Správní rada je složena po jednom zástupci z každého členského státu a ze zástupce Komise a jejich náhradníků.
2. Členům Správní rady mohou být podle jednacímho řádu nápomocni poradci nebo odborníci.

Článek 38

Předsednictvo

1. Správní rada volí ze svých členů předsedu a místopředsedu. Místopředseda zastupuje z moci úřední předsedu v případě, kdy předseda nemůže vykonávat své pravomoci.
2. Funkční období předsedy nebo místopředsedy skončí, pokud předsedovi popřípadě místopředsedovi skončí členství ve Správní radě. Aniž je dotčeno toto ustanovení, činí funkční období předsedy a místopředsedy tři roky, pokud před uplynutím tohoto období nebyl zvolen jiný předseda nebo místopředseda. Mohou být zvoleni znovu.

Článek 39

Zasedání

1. Správní radu svolává její předseda.
2. Prezident Úřadu se účastní porad, pokud Správní rada nerozhodne jinak. Nemá právo hlasovat.
3. Správní rada řádně zasedá jednou ročně; kromě toho se schází z podnětu svého předsedy nebo na žádost Komise nebo jedné třetiny členských států.

4. Správní rada přijme jednacím řád; ve shodě s tímto jednacím řádem může zřizovat výbory podřízené jejím pokynům.

5. Správní rada může k účasti na svých zasedáních pozvat pozorovatele.

6. Sekretariát Správní rady poskytne Úřad.

Článek 40

Místo zasedání

Správní rada zasedá v sídle Komise, Úřadu nebo zkušebního úřadu. Podrobnosti určí jednacím řád.

Článek 41

Hlasování

1. Správní rada přijímá svá rozhodnutí s výhradou odstavce 2 prostou většinou zástupců členských států.
2. Tříčtvrtinová většina zástupců členských států se požaduje pro rozhodnutí, ke kterým je Správní rada zmocněna podle čl. 12 odst. 1 písm. b), článku 29, čl. 36 odst. 1 písm. a), b), d) a e), článků 43 a 47, čl. 109 odst. 3 a článku 112.
3. Každý členský stát má jeden hlas.
4. Rozhodnutí Správní rady nejsou závazná ve smyslu článku 189 Smlouvy.

KAPITOLA III

VEDENÍ ÚŘADU

Článek 42

Úkoly a pravomoci prezidenta

1. Úřad řídí prezident.
2. Za tímto účelem má prezident zejména tyto úkoly a pravomoci:
 - a) provádí veškerá opatření nezbytná pro řádný chod Úřadu, včetně přijímání vnitřních správních předpisů a zveřejňování sdělení, v souladu s ustanoveními tohoto nařízení, s ustanoveními uvedenými v článcích 113 a 114 nebo s předpisy popřípadě pokyny Správní rady podle čl. 36 odst. 1;

- b) předkládá Komisi a Správní radě každý rok zprávu o činnosti;
- c) vykonává vůči zaměstnancům pravomoci uvedené v čl. 31 odst. 2;
- d) podává návrhy uvedené v čl. 36 odst. 1 písm. c) a čl. 47 odst. 2;
- e) sestavuje předběžný návrh příjmů a výdajů Úřadu podle čl. 109 odst. 1 a provádí rozpočet Úřadu podle článku 110;
- f) podává informace vyžadované Správní radou podle čl. 36 odst. 2 první odrážky;
- g) může Správní radě předkládat návrhy na změny tohoto nařízení, ustanovení uvedených v článcích 113 a 114, jakož i jakékoli jiné úpravy týkající se odrůdových práv Společenství;
- h) s výhradou ustanovení uvedených v článcích 113 a 114 může přenést své úkoly a pravomoci na jiné zaměstnance Úřadu.

3. Prezidentovi je nápomocen jeden nebo více viceprezidentů. Nemůže-li prezident vykonávat své pravomoci, zastupuje jej viceprezident nebo jeden z viceprezidentů v souladu s postupem stanoveným v předpisech stanovených nebo obecných zásadách vypracovaných Správní radou podle čl. 36 odst. 1.

Článek 43

Jmenování vysokých úředníků

1. Prezidenta Úřadu jmenuje Rada ze seznamu kandidátů, které navrhne Komise po konzultaci se Správní radou. Rada může odvolat prezidenta na návrh Komise po konzultaci se Správní radou.
2. Funkční období prezidenta činí nejvýše pět let. Může být zvo-len znovu.
3. Viceprezident nebo viceprezidenti Úřadu jsou jmenováni a odvoláváni v souladu s postupem stanoveným v odstavcích 1 a 2 po konzultaci s prezidentem.
4. Rada má kárnou pravomoc vůči úředníkům uvedeným v odstavcích 1 a 3.

Článek 44

Kontrola zákonnosti

1. Komise dohlíží nad zákonností těch prezidentových úkonů, ve vztahu k nimž právo Společenství neupravuje kontrolu

zákonnosti jiným subjektem, jakož i nad úkony Správní rady, které se týkají rozpočtu Úřadu.

2. Komise vyžaduje změnu nebo zrušení protiprávního úkonu podle odstavce 1.

3. Každý výslovný nebo mlčky předpokládaný úkon podle odstavce 1 může kterýkoli členský stát, kterýkoli člen Správní rady nebo kterákoli třetí osoba, která je úkonem přímo a osobně dotčena, předat Komisi za účelem kontroly jeho zákonnosti, a to do dvou měsíců ode dne, kdy se o něm dozvěděly. Komise učiní rozhodnutí a sdělí je do dvou měsíců.

KAPITOLA IV

ODVOLACÍ SENÁTY

Článek 45

Zřízení a pravomoci

1. V rámci Úřadu se zřizuje jeden nebo více odvolacích senátů.
2. Odvolací senáty rozhodují o stížnostech proti rozhodnutím uvedeným v článku 67.
3. Odvolací senáty se svolávají v případě potřeby. Počet odvolacích senátů a rozvrh práce stanoví prováděcí pravidla uvedená v článku 114.

Článek 46

Složení odvolacích senátů

1. Odvolací senát je složen z předsedy a dvou dalších členů.
2. Předseda vybere pro každý jednotlivý případ další členy a jejich náhradníky ze seznamu kvalifikovaných členů vypracovaného podle čl. 47 odst. 2.
3. Odvolací senát může ze seznamu uvedeného v odstavci 2 povolat další dva členy, pokud je názoru, že to vyžaduje povaha odvolání.
4. Požadované kvalifikace členů odvolacího senátu, pravomoci jednotlivých členů v přípravném stádiu rozhodování, jakož i pravidla hlasování stanoví prováděcí pravidla uvedená v článku 114.

Článek 47

Nezávislost členů odvolacích senátů

1. Předsedy odvolacích senátů a jejich náhradníky jmenuje Rada ze seznamu kandidátů pro každého předsedu a každého náhradníka, který navrhne Komise po slyšení Správní rady. Jejich funkční období činí pět let. Mohou být zvoleni znovu.

2. Ostatní členové odvolacích senátů jsou osoby, které zvolí Správní rada podle čl. 46 odst. 2 na pětileté období ze seznamu kvalifikovaných členů vypracovaného na návrh Úřadu. Seznam se vypracovává na období pěti let. Může být zcela nebo zčásti prodloužen o další pětileté období.

3. Členové odvolacích senátů jsou nezávislí. Při rozhodování nejsou vázáni žádnými pokyny.

4. Členové odvolacích senátů nesmí být členy výborů uvedených v článku 35 ani vykonávat v rámci Úřadu jiné úkoly. Funkce člena odvolacího senátu může být vykonávána jako vedlejší povolání.

5. Členové odvolacích senátů nemohou být během dotyčného období odvoláni z Úřadu ani vyškrtnuti ze seznamu, pokud nejsou pro jejich odvolání vážné důvody a nerozhodne tak Soudní dvůr Evropských společností na žádost Komise po obdržení stanoviska Správní rady.

Článek 48

Vyloučení a protest

1. Členové odvolacích senátů se nesmí účastnit řízení o odvolání, na kterém mají osobní zájem nebo ve kterém byli předtím činní jako zástupci účastníka řízení nebo o něm spolurozhodovali v nižším stupni.

2. Pokud se člen odvolacího senátu z některého z důvodů uvedených v odstavci 1 či z jiného důvodu domnívá, že se nemůže řízení o stížnosti účastnit, sdělí to odvolacímu senátu.

3. Proti členům odvolacího senátu mohou účastníci řízení o odvolání podat protest z důvodů uvedených v odstavci 1 nebo z obavy, že nejsou nestranní. Protest není přípustný, pokud účastník řízení o odvolání již učinil procesní úkon, ačkoliv už znal důvod k protestu. Protest nesmí být odůvodněn státní příslušností členů.

4. Odvolací senáty rozhodují v případech uvedených v odstavcích 2 a 3 bez účasti dotyčného člena. Člena, který odstoupil nebo proti kterému byl podán protest, nahradí při rozhodování v odvolacím senátu jeho náhradník.

ČTVRTÁ ČÁST

ŘÍZENÍ PŘED ÚŘADEM

KAPITOLA I

ŽÁDOSTI

Článek 49

Podání žádosti

1. Žádost o odrůdové právo Společenství je nutno podat podle volby žadatele:

- a) přímo u Úřadu, nebo
- b) u jedné z úřadoven nebo vnitrostátních subjektů, které byly zmocněny podle čl. 30 odst. 4, pokud o tom žadatel Úřad informuje do dvou týdnů po podání žádosti.

Podrobnosti o způsobu, jakým se provede informování uvedené v písmeni b) mohou stanovit prováděcí pravidla uvedená v článku 114. Nepodání informací Úřadu o žádosti podle písmene b) se nedotýká platnosti žádosti, pokud Úřad tuto žádost obdržel do jednoho měsíce od podání u úřadovny nebo vnitrostátního subjektu.

2. Pokud je žádost podána u jednoho z vnitrostátních subjektů uvedených v odst. 1 písm. b), přijme subjekt veškerá opatření, aby žádost došla Úřadu do dvou týdnů od podání. Vnitrostátní subjekty mohou od žadatele vybrat poplatek, který nesmí překročit správní náklady na přijetí a odeslání žádosti.

Článek 50

Ustanovení týkající se žádostí

1. Žádost o odrůdové právo Společenství musí obsahovat alespoň:

- a) žádost o odrůdové právo Společenství;
- b) označení botanického taxonu;
- c) údaje o osobě žadatele nebo popřípadě společných žadatelů;
- d) jméno šlechtitele a ujištění, že podle nejlepšího vědomí žadatele se na šlechtění nebo objevení a dalším vývoji odrůdy nepodílejí další osoby; není-li žadatel šlechtitelem, nebo pouze šlechtitelem, předložením příslušných písemností doloží, jak získal nárok na odrůdové právo Společenství;
- e) předběžný název odrůdy;
- f) technický popis odrůdy;
- g) geografický původ odrůdy;
- h) plné moci pro zástupce v řízení;
- i) údaje o předchozím uvedení odrůdy na trh;
- j) údaje o ostatních žádostech souvisejících s odrůdou.

2. Podrobnosti ustanovení podle odstavce 1, včetně sdělení dalších údajů, mohou stanovit prováděcí pravidla uvedená v článku 114.

3. Žadatel navrhne název odrůdy, který může připojit k žádosti.

Článek 51

Den podání žádosti

Dnem podání žádosti o odrůdové právo Společenství je den, kdy je platná žádost doručena Úřadu podle čl. 49 odst. 1 písm. a) nebo úřadovně nebo vnitrostátnímu subjektu podle čl. 49 odst. 1 písm. b), pokud splňuje ustanovení čl. 50 odst. 1 a jsou zaplacený poplatky podle článku 83 ve lhůtě určené Úřadem.

Článek 52

Právo přednosti

1. Právo přednosti žádosti se určí podle dne obdržení žádosti. Dojdou-li žádosti v týž den, přednost se určí podle pořadí jejich doručení, pokud je toto pořadí zjistitelné. Není-li zjistitelné, mají tutéž přednost.

2. Pokud žadatel nebo jeho právní předchůdce už požádal o ochranu odrůdy v členském státě nebo v členském státě Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin a žádost je podána během dvanácti měsíců po doručení dřívější žádosti, žadatel požívá vzhledem k žádosti právo přednosti pro dřívější žádost, pokud jde o žádost o ochranu odrůdy ve Společenství za předpokladu, že dřívější žádost ke dni podání žádosti stále existuje.

3. Právo přednosti má ten účinek, že den, kdy byla dřívější žádost podána, se považuje za den podání žádosti o ochranu odrůdy ve Společenství pro účely článků 7, 10 a 11.

4. Odstavce 2 a 3 se také vztahují na předchozí žádosti, které byly podány v jiném členském státě, pokud pro ně byla v den žádosti v souvislosti s tímto jiným členským státem splněna podmínka stanovená v čl. 12 odst. 1 písm. b) poslední větě o udělení odrůdového práva Společenství.

5. Nárok na právo přednosti, která se nachází před časovou předností podle odstavce 2, zanikne, pokud žadatel do tří měsíců ode dne podání žádosti nepředloží Úřadu kopie předchozí žádosti, ověřené orgánem příslušným pro tuto žádost. Pokud předchozí žádost není vyhotovena v úředním jazyce Evropských společenství, může Úřad dodatečně požádat o překlad předchozí žádosti do jednoho z těchto jazyků.

KAPITOLA II

PŘEZKOUMÁNÍ

Článek 53

Formální přezkoumání

1. Úřad přezkoumá, zda:

- a) žádost byla platně podána podle článku 49;
- b) žádost vyhovuje požadavkům stanoveným v článku 50 a v prováděcích pravidlech podle tohoto článku;
- c) popřípadě je splněn nárok na právo přednosti a podmínky uvedené v čl. 52 odst. 2, 4 a 5 a
- d) byly zaplacený poplatky, které bylo třeba uhradit podle článku 83 ve lhůtě určené Úřadem.

2. Pokud žádost sice splňuje podmínky podle článku 51, avšak nevyhovuje ostatním požadavkům uvedeným v článku 50, poskytne Úřad žadateli možnost zjištěný nedostatek odstranit.

3. Pokud žádost nesplňuje podmínky podle článku 51, sdělí to Úřad žadateli, nebo, pokud to není možné, zveřejní oznámení podle článku 89.

Článek 54

Věcné přezkoumání

1. Úřad přezkoumá, zda odrůda může být předmětem odrůdového práva Společenství podle článku 5, zda je odrůda nová ve smyslu článku 10, zda je žadatel oprávněn podat žádost podle článku 12 a zda jsou splněny podmínky uvedené v článku 82. Úřad rovněž přezkoumá, zda je navržený název odrůdy vhodný podle článku 63. Za tím účelem lze použít služeb ostatních institucí.

2. Za prvního žadatele je považována osoba, jíž přísluší odrůdové právo Společenství podle článku 11. To neplatí, pokud před rozhodnutím o žádosti Úřad zjistí popřípadě ze závěrečného posouzení ohledně platnosti práva podle čl. 98 odst. 4 vyplyne, že prvnímu žadateli o odrůdové právo Společenství nepřísluší nebo nepřísluší pouze jemu. Pokud byla totožnost výhradně oprávněných nebo ostatních oprávněných osob zjištěna, osoba nebo osoby mohou zahájit řízení jako žadatelé.

Článek 55

Technické zkoušení

1. Pokud Úřad na základě přezkoumání podle článků 53 a 54 nezjistí překážky pro udělení práva na ochranu odrůdy ve Společenství, dá podnět k technickému zkoušení, pokud jde o splnění podmínek uvedených v člancích 7, 8 a 9 příslušným Úřadem nebo příslušnými úřady nejméně v jednom ze členských států, které byly Správní radou pověřeny k technickému zkoušení odrůd dotyčného taxonu, dále jen „zkušební úřady“.

2. Pokud není zkušební úřad k dispozici, může Úřad se souhlasem Správní rady zkoušením pověřit jiné vhodné instituce nebo za tímto účelem zřídit vlastní úřadovny. Pro účely této kapitoly jsou tyto subjekty nebo úřadovny považovány za zkušební úřady. Ty mohou použít zařízení, která jim dá k dispozici žadatel.

3. Úřad zašle zkušebními úřady kopie žádosti, jak požadují prováděcí pravidla uvedená v článku 114.

4. Úřad pomocí obecných pravidel nebo požadavku v konkrétním případě určí, kdy, kde a v jakém množství a jakosti je třeba předložit materiál pro technické zkoušení, jakož i referenční vzorek.

5. Uplatňuje-li žadatel nárok na právo přednosti podle čl. 52 odst. 2 nebo 4, předloží potřebný materiál a další požadované podklady do dvou let ode dne podání žádosti podle článku 51. Pokud je předchozí žádost před uplynutím dvouleté lhůty vzata zpět nebo zamítnuta, může Úřad žadatele požádat, aby materiál nebo další podklady předložil v určité lhůtě.

Článek 56

Provedení technického zkoušení

1. Pokud není s ohledem na splnění podmínek uvedených v člancích 7, 8 a 9 stanovena jiná forma technické kontroly, vypěstují zkušební úřady pro účely technického zkoušení odrůdy nebo provedou jiná požadovaná šetření.

2. Technické zkoušení se provede v souladu s kontrolními obecnými pokyny vydanými Správní radou a pokyny danými Úřadem.

3. Za účelem technického zkoušení zkušební úřady mohou se souhlasem Úřadu použít služeb jiných odborně způsobilých subjektů a vzít v úvahu stávající výsledky zkoušení těchto subjektů.

4. Každý zkušební úřad zahájí technické zkoušení, pokud Úřad neurčí jinak, nejpozději ke dni, ke kterému by byla zahájena technické zkoušení na základě žádosti o vnitrostátní ochranné právo zapsané ke dni, kdy žádost zaslanou Úřadem obdržel zkušební úřad.

5. V případě čl. 55 odst. 5 každý zkušební úřad zahájí, pokud Úřad neurčí jinak, technické zkoušení nejpozději ke dni, ke kterému by zahájil zkoušku na základě žádosti o vnitrostátní ochranné právo, pokud by byl k tomuto dni předložen požadovaný materiál a další pravděpodobně požadované podklady.

6. Správní rada může stanovit, že technické zkoušení odrůd vinné révy a dřevin může začít později.

Článek 57

Zpráva o zkoušení

1. Na žádost Úřadu, nebo pokud se výsledek technického zkoušení považuje za dostatečný pro posouzení odrůdy, zašle

zkušební úřad Úřadu zprávu o zkoušení a v případě, že pokládá podmínky stanovené v člancích 7, 8 a 9 za splněné, popis odrůdy.

2. Úřad sdělí výsledek technického zkoušení a název odrůdy žadateli a poskytne mu možnost k vyjádření stanoviska.

3. Pokud Úřad nepovažuje zprávu o zkoušení za dostatečný základ pro rozhodnutí, může sám od sebe po slyšení žadatele nebo na žádost žadatele stanovit dodatečné zkoušení. Za účelem zhodnocení výsledků se každé dodatečné zkoušení provedené, dokud rozhodnutí učiněné podle článků 61 a 62 nenabude právní moci, považuje za součást zkoušení uvedeného v čl. 56 odst. 1.

4. Výsledky technického zkoušení podléhají výhradnímu dispozičnímu právu Úřadu a zkušební úřady je mohou použít pouze se souhlasem Úřadu.

Článek 58

Náklady na technické zkoušení

Úřad zaplatí zkušební úřadům za technické zkoušení odměnu v souladu s prováděcími pravidly uvedenými v článku 114.

Článek 59

Námítky proti udělení ochrany odrůdy

1. Každá osoba může u úřadu vznést písemně námítky proti udělení odrůdového práva Společenství.

2. Strany podávající námítky jsou účastníky řízení o udělení odrůdového práva Společenství spolu s žadatelem. Aniž je dotčen článek 88, mají strany podávající námítky přístup k podkladům, jakož i k výsledkům technického zkoušení a popisu odrůdy podle čl. 57 odst. 2.

3. Námítky se mohou zakládat pouze na tvrzení, že:

- a) nejsou splněny podmínky uvedené v člancích 7 až 11;
- b) existuje překážka podle čl. 63 odst. 3 nebo 4 stanovení navrhovaného názvu odrůdy.

4. Námítky mohou být vzneseny:

- a) v případě námitek podle odst. 3 písm. a) po podání žádosti a před rozhodnutím podle článků 61 nebo 62;
- b) v případě námitek podle odst. 3 písm. b) do tří měsíců od zveřejnění oznámení návrhu na název odrůdy podle článku 89.

5. Rozhodnutí o námitkách mohou být učiněna spolu s rozhodnutími podle článků 61, 62 nebo 63.

Článek 60

Přednost nové žádosti v případě námitek

Pokud námitka z důvodu nesplnění podmínek uvedených v článku 11 vede ke zpětvzetí nebo zamítnutí žádosti o ochranu odrůdy ve Společenství a strana podávající námítky podá žádost o právo na ochranu odrůdy ve Společenství na tutéž odrůdu do jednoho měsíce po stažení nebo nepopiratelnosti zamítnutí, může požádat, aby den zpětvzetí nebo zamítnutí žádosti bylo považováno za den podání jeho žádosti.

KAPITOLA III

ROZHODNUTÍ

Článek 61

Zamítnutí

1. Úřad zamítne žádost o odrůdové právo Společenství, pokud a) jakmile zjistí, že žadatel:

- a) neodstranil během jemu stanovené lhůty nedostatky ve smyslu článku 53, k jejichž odstranění byla žadateli poskytnuta možnost;
- b) nevyhověl pravidlu nebo požadavku podle čl. 55 odst. 4 nebo 5 ve stanovené lhůtě, ledaže Úřad toto nepředložení schválí; nebo
- c) nenavrhl žádný vhodný název odrůdy podle článku 63.

2. Úřad zamítne žádost o odrůdové právo Společenství také, pokud:

- a) zjistí, že nejsou splněny podmínky požadované ke zkoušení podle článku 54; nebo
- b) dospěje na základě zprávy o zkoušení podle článku 57 k názoru, že nejsou splněny podmínky uvedené v člancích 7, 8 a 9.

Článek 62

Udělení

Pokud Úřad zastává názor, že výsledky zkoušení jsou postačující pro rozhodnutí o žádosti a že neexistují žádné překážky podle

článků 59 a 61, udělí odrůdové právo Společenství. Rozhodnutí musí zahrnovat úřední popis odrůdy.

Článek 63

Název odrůdy

1. V případě udělení odrůdového práva Společenství schválí Úřad pro dotyčnou odrůdu název odrůdy navržený žadatelem podle čl. 50 odst. 3, pokud je shledal na základě zkoušení provedeného podle čl. 54 odst. 1 druhé věty jako vhodné.

2. Název odrůdy je vhodný, pokud neexistuje překážka podle odstavců 3 nebo 4 tohoto článku.

3. Překážka pro stanovení názvu odrůdy existuje, pokud:

- a) je jeho použití na území Společenství v rozporu s právem přednosti třetí strany;
- b) jeho uživateli činí obecně těžkosti poznat je nebo reprodukovat jako název odrůdy;
- c) je shodné nebo může být zaměněno s názvem odrůdy, pod kterým je jiná odrůda téhož nebo příbuzného druhu zapsána v úředním seznamu odrůd nebo pod kterým byl dán do oběhu materiál z jiné odrůdy v členském státě nebo v členském státě Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin, ledaže by jiná odrůda už dále neexistovala a její název by nedosahoval většího významu;
- d) se shoduje nebo může být zaměněno s jinými názvy, které jsou obecně užívány při uvádění zboží na trh, nebo se považuje podle jiných právních předpisů za označení volné;
- e) může v některém z členských států způsobit pohoršení nebo narušovat veřejný pořádek;
- f) může uvádět v omyl, pokud jde o vlastnosti, hodnotu nebo totožnost odrůdy nebo šlechtitele nebo jiné oprávněné osoby nebo způsobit záměnu.

4. V případě odrůdy, která již byla:

- a) v některém členském státě; nebo
- b) v členském státě Mezinárodní unie pro ochranu nových odrůd rostlin; nebo
- c) v jiném státě, který podle ustanovení v právním aktu Společenství odrůdy posuzuje podle pravidel, která odpovídají směrnici o společném seznamu odrůd;

zapsána v úředním seznamu odrůd nebo materiálu a uvedena na trh za obchodním účelem, existuje rovněž překážka, pokud se navržený název odrůdy odchyluje od názvu tam zapsaného nebo používaného, ledaže by tato překážka byla v rozporu s překážkou podle odstavce 3.

5. Úřad zveřejní, které druhy považuje za příbuzné ve smyslu odst. 3 písm. c).

KAPITOLA IV

ZACHOVÁNÍ ODRŮDOVÝCH PRÁV SPOLEČENSTVÍ

Článek 64

Technické zkoušení

1. Úřad přezkoumá nezměněné trvání chráněných odrůd.
2. Za tímto účelem provede dodatečné technické zkoušení podle článků 55 a 56.
3. Držitel musí Úřadu a zkušební úřadům, kterým bylo svěřeno dodatečné technické zkoušení, sdělit veškeré informace nezbytné pro posouzení nezměněného trvání odrůdy. V souladu s pokyny vydanými Úřadem musí předložit materiál odrůdy a umožnit dodatečné zkoušení, zda byla přijata potřebná opatření k zajištění nezměněného trvání odrůdy.

Článek 65

Zpráva o dodatečném technickém zkoušení

1. Na žádost Úřadu nebo, pokud se zjistí, že odrůda není uniformní nebo stálá, zkušební úřad pověřený technickým zkoušením zašle Úřadu zprávu o učiněných zjištěních.
2. Pokud jsou během technického zkoušení shledány nedostatky podle odstavce 1, sdělí Úřad držiteli výsledek technického zkoušení a poskytne mu možnost k vyjádření stanoviska.

Článek 66

Změna názvu odrůdy

1. Úřad změní název odrůdy stanovený podle článku 63, pokud se zjistí, že název nevyhovuje nebo již nevyhovuje požadavkům

uvedeným v článku 63, a v případě přednostního kolidujícího práva třetí strany, že držitel odrůdového práva Společenství souhlasí se změnou, nebo že držiteli či jiné osobě zavázané užívat název odrůdy bylo zakázáno pravomocným rozhodnutím z tohoto důvodu užívat název odrůdy.

2. Úřad poskytne držiteli možnost navrhnout změnu v názvu odrůdy a postupuje podle článku 63.

3. Proti návrhu na změnu v názvu odrůdy mohou být podány námitky podle čl. 59 odst. 3 písm. b).

KAPITOLA V

ODVOLÁNÍ

Článek 67

Rozhodnutí, proti kterým lze podat odvolání

1. Proti rozhodnutí Úřadu podle článků 20, 21, 59, 61, 62, 63 a 66, jakož i rozhodnutí týkající se poplatků podle článku 83, nákladů podle článku 85, zápisu a výmazu údajů v rejstříku uvedeném v článku 87 a nahlížení podle článku 88, lze podat odvolání.

2. Odvolání podle odstavce 1 má odkladný účinek. Úřad však může, pokud to vzhledem k okolnostem považuje za nezbytné, nařídit, aby napadnuté rozhodnutí nebylo odloženo.

3. Proti rozhodnutí Úřadu podle článku 29 a čl. 100 odst. 2 lze podat odvolání, ledaže by bylo podáno přímé odvolání podle článku 74. Odvolání nemá odkladný účinek.

4. Proti rozhodnutí, které neukončuje řízení, pokud jde o jednu ze stran, lze podat odvolání pouze tehdy, pokud v rozhodnutí není ustanovení o odděleném odvolání.

Článek 68

Osoby oprávněné podat odvolání a účastníci řízení

Každá fyzická nebo právnická osoba může s výhradou článku 82 podat odvolání proti rozhodnutí vydané proti ní, jakož na rozhodnutí, která, ačkoli formou rozhodnutí byla určena jiné osobě, se jí přímo a osobně dotýkají. Účastníci řízení se mohou účastnit řízení o odvolání; Úřad se řízení o odvolání účastní vždy.

Článek 69

Lhůta a forma

Odvolání je třeba podat písemně Úřadu do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, pokud je určeno osobě, která se odvolává, jinak do dvou měsíců po oznámení rozhodnutí, a písemně odůvodnit do čtyř měsíců po tomto doručení nebo oznámení rozhodnutí.

Článek 70

Náprava

1. Pokud útvar Úřadu, který připravil rozhodnutí, považuje odvolání za přípustné a odůvodněné, musí Úřad rozhodnutí napravit. To neplatí, pokud proti odvolateli stojí jiný účastník řízení o odvolání.

2. Pokud není rozhodnutí napraveno do jednoho měsíce po přijetí odůvodnění, postupuje Úřad, pokud jde o odvolání neprodleně takto:

- rozhodne, zda postupovat podle čl. 67 odst. 2 druhé věty a
- předloží stížnost odvolacímu senátu.

Článek 71

Přezkoumání odvolání

1. Je-li odvolání přípustné, přezkoumá odvolací senát, zda je odůvodněné.

2. Při zkoumání odvolání vyzve odvolací senát účastníky řízení o odvolání tolikrát, jak je zapotřebí, aby podali stanovisko k odvolání nebo písemným vyjádřením jiných stran účastnících se řízení o odvolání v jím určené lhůtě. Účastníci řízení o odvolání jsou oprávněny učinit ústní prohlášení.

Článek 72

Rozhodnutí o odvolání

Odvolací senát rozhodne o odvolání na základě přezkoumání provedeného podle článku 71. Odvolací senát působí buď v rámci příslušnosti Úřadu, nebo případ odkáže příslušnému útvaru Úřadu k dalšímu rozhodnutí. Tento útvar je vázán právním posouzením odvolacího senátu, který rozhodnutí položil základ, pokud se nezměnil skutkový stav.

Článek 73

Další opravný prostředek

1. Proti rozhodnutí odvolacího senátu lze podat opravný prostředek u Soudního dvora Evropských společenství.
2. Opravný prostředek je přípustný z důvodu nepřislušnosti, porušení podstatných procesních předpisů, porušení Smlouvy, tohoto nařízení nebo právní normy, kterou je nutno použít při jejím provádění, nebo z důvodu zneužití pravomoci.
3. Opravný prostředek mohou podat účastníci řízení o odvolání, pokud je pro ně nepříznivé, jakož i Komise a Úřad.
4. Opravný prostředek je třeba podat u Soudního dvora do dvou měsíců po doručení rozhodnutí odvolacího senátu.
5. Pokud Soudní dvůr odkáže záležitost k dalšímu rozhodnutí odvolacímu senátu, odvolací senát je vázán právním posouzením Soudního dvora, které rozhodnutí položilo základ, pokud se nezměnil skutkový stav.

Článek 74

Přímý opravný prostředek

1. Proti rozhodnutí Úřadu podle článku 29 a čl. 100 odst. 2 může být podán opravný prostředek přímo u Soudního dvora Evropských společenství.
2. Článek 73 se použije přiměřeně.

KAPITOLA VI

RŮZNÁ PROCESNÍ USTANOVENÍ

Článek 75

Odůvodnění rozhodnutí, právo na slyšení

Rozhodnutí Úřadu musejí být odůvodněna. Mohou být založena pouze na důvodech nebo důkazech, ke kterým se účastníci řízení mohli vyjádřit ústně nebo písemně.

Článek 76

Zjišťování skutkového stavu Úřadem z moci úřední

V řízení před Úřadem zjistí Úřad skutkový stav z moci úřední, v míře v jaké spadají pod články 54 a 55. Skutečnosti a důkazy, které nebyly předloženy ve lhůtě stanovené Úřadem, Úřad v úvahu nevezme.

Článek 77

Ústní jednání

1. Ústní jednání nařídí Úřad nařídí z moci úřední nebo na žádost účastníka řízení.
2. Aniž je dotčen odstavec 3, je ústní jednání před Úřadem neveřejné.
3. Ústní jednání před odvolacím senátem včetně oznámení rozhodnutí je veřejné, pokud odvolací senát nerozhodne jinak v případech, kdy by veřejné řízení mohlo mít zejména pro některou ze stran účastnících se odvolacího řízení za následek závažné a neodůvodněné nevýhody.

Článek 78

Důkazní řízení

1. V řízení před Úřadem jsou přípustné zejména tyto důkazní prostředky:
 - a) výslech účastníků řízení;
 - b) žádosti o informace;
 - c) předložení listin a ostatních důkazů;
 - d) výslech svědků;
 - e) znalecké posudky;
 - f) ohledání;
 - g) místopřísežná písemná prohlášení.
2. Pokud Úřad rozhoduje prostřednictvím výboru, může tento výbor jednoho ze svých členů pověřit prováděním důkazů.
3. Pokud Úřad považuje za potřebný ústní výslech účastníků řízení, svědků nebo znalců:
 - a) předvolá dotyčné osoby k výslechu před Úřad; nebo
 - b) požádá podle čl. 91 odst. 2 příslušný soud nebo příslušné orgány státu, ve kterém má dotyčná osoba bydliště, aby dotyčnou osobu vyslechl.
4. Úřad může povolit, aby účastník řízení, svědek nebo znalec předvolaný před Úřad byl vyslechnut příslušným soudem nebo

příslušným orgánem v zemi, kde má své bydliště. Po obdržení této žádosti nebo v případě, že na předvolání není reagováno, může Úřad podle čl. 91 odst. 2 požádat příslušný soud nebo příslušný orgán, aby dotyčnou osobu vyslechl.

5. Pokud Úřad považuje za vhodné znovu vyslechnout některého z vyslechnutých účastníků řízení, svědků nebo znalců pod přísahou nebo v jiné závazné formě, může o to požádat příslušný soud nebo příslušný orgán ve státě, kde má dotyčná osoba bydliště.

6. Požádá-li Úřad příslušný soud nebo příslušný orgán o výslech, může soud nebo orgán požádat, aby výslech provedly závaznou formou a dovolily členovi Úřadu účastnit se výslechu a dotazovat se účastníků řízení, svědků nebo znalců prostřednictvím soudu nebo orgánu či přímo.

Článek 79

Doručení

Úřad doručí z vlastního podnětu všechna rozhodnutí a předvolání, jakož i oznámení a sdělení, od kterých počíná lhůta, nebo které je třeba doručit buď podle jiných ustanovení tohoto nařízení, nebo podle předpisů přijatých na základě tohoto nařízení nebo u kterých nařídil doručení prezident Úřadu. Doručení může být provedeno prostřednictvím úřadů členských států, do jejich příslušnosti spadají odrůdy rostlin.

Článek 80

Navrácení do původního stavu

1. Pokud bylo žadateli o odrůdové právo Společenství, držiteli nebo jinému účastníkovi řízení u Úřadu navzdory největší svědomitosti za daných okolností znemožněno vůči Úřadu dodržet lhůtu, navrátí se na jeho žádost jeho práva do původního stavu, pokud toto znemožnění má za přímý následek podle tohoto nařízení ztrátu práva nebo opravného prostředku.

2. Žádost je nutno podat písemně do dvou měsíců po odpadnutí překážky. Zmeškaný úkon je nutno učinit během této lhůty. Žádost je přípustná pouze do jednoho roku po uplynutí zmeškané lhůty.

3. Žádost je nutno odůvodnit, přičemž skutečnosti, na kterých se zakládá odůvodnění, musí být důvěryhodné.

4. Tento článek se nevztahuje na lhůty uvedené v odstavci 2 ani v čl. 52 odst. 2, 4 a 5.

5. Každá osoba, která v členském státě v dobré víře použila nebo učinila účinná a vážná opatření k použití materiálu odrůdy, která je předmětem oznámené žádosti o udělení odrůdového práva Společenství nebo uděleného odrůdového práva Společenství, v době mezi vznikem ztráty práva podle odstavce 1 na žádost nebo na udělenou ochranu odrůdy Společenství a navrácením do původního stavu, může bezplatně pokračovat v tomto používání ve svém hospodářství nebo pro potřeby svého hospodářství.

Článek 81

Obecné zásady

1. Pokud toto nařízení nebo ustanovení přijatá podle tohoto nařízení neobsahují procesní ustanovení, použije Úřad zásady procesního práva obecně uznávané v členských státech.

2. Článek 48 se přiměřeně vztahuje na zaměstnance Úřadu, pokud se zabývají rozhodnutími druhu uvedeného v článku 67, a pro zaměstnance zkušebních úřadů, pokud spolupůsobí na opatřeních k přípravě takových rozhodnutí.

Článek 82

Zástupce v řízení

Osoby, které na území Společenství nemají bydliště ani sídlo ani zde nejsou usazeny, se mohou účastnit řízení u Úřadu jako účastníci pouze tehdy, pokud určily zástupce v řízení, který má bydliště nebo sídlo nebo je usazen na území Společenství.

KAPITOLA VII

POPLATKY, ROZDĚLENÍ NÁKLADŮ

Článek 83

Poplatky

1. Úřad vybírá poplatky za úřední úkony stanovené v tomto nařízení a za každý rok trvání práva na ochranu odrůdy ve Společenství podle poplatkového řádu stanoveného podle článku 113.

2. Pokud poplatky za úřední úkony uvedené v čl. 113 odst. 2 nebo za ostatní úřední úkony uvedené v poplatkovém řádu, které

se provedou pouze na žádost, nebudou uhrazeny, žádost a odvolání se považují za nepodané, pokud úkony, za které se účtují poplatky, nebudou provedeny do jednoho měsíce poté, co Úřad doručil novou výzvu k zaplacení poplatků a přitom poukázal na následek jejich neuhrazení.

3. Pokud mohou být určité údaje žadatele o udělení ochrany odrůdy ve Společenství ověřeny pouze technickým zkoušením, které sahá mimo rámec stanovený pro technická zkoušení odrůd dotyčného taxonu, poplatky za technické zkoušení mohou být zvýšeny po slyšení dlužníka poplatků až do výše skutečně vzniklých nákladů.

4. V případě úspěšného odvolání se poplatky vybrané za podání odvolání vrátí, v případě částečného úspěchu se vrátí odpovídající část. Navrácení však může být zcela nebo zčásti zamítnuto, pokud je úspěch odvolání založen na skutečnostech, které v době původního rozhodnutí nebyly známy.

Článek 84

Zánik platební povinnosti

1. Nárok Úřadu na zaplacení poplatků zaniká čtyři roky od konce kalendářního roku, ve kterém byl poplatek splatný.

2. Nároky vůči Úřadu na vrácení poplatků nebo peněžních částek, které byly při úhradě některého poplatku zaplacený navíc, zanikají čtyři roky od konce kalendářního roku, ve kterém vznikl nárok.

3. Lhůta stanovená v odstavci 1 se přerušuje výzvou k zaplacení poplatku a lhůta uvedená v odstavci 2 se přerušuje písemným a důvody opatřeným uplatněním nároku. Po přerušení začne tato lhůta opět běžet a skončí nejpozději šest let od konce roku, ve který původně začala běžet, ledaže by byl nárok mezitím uplatněn soudně; v tomto případě končí lhůta nejdříve jeden rok od právní moci rozhodnutí.

Článek 85

Rozdělení nákladů

1. Účastník, který prohrál v řízení o zrušení nebo odnětí odrůdového práva Společenství nebo řízení o odvolání, nese náklady

ostatních účastníků řízení, jakož i nezbytné náklady, které jí vznikly ze soudního řízení, včetně nákladů na cestu a pobyt, a rovněž i náklady zmocněnců, poradců a advokátů v rámci sazebníků pro jednotlivé náklady za podmínek uvedených v článku 114.

2. Pokud však každý z účastníků řízení uspěje částečně nebo je to vhodné z důvodů spravedlnosti, Úřad nebo odvolací senát rozhodne o jiném rozdělení nákladů.

3. Účastník řízení, který řízení ukončí stažením žádosti o udělení odrůdového práva Společenství, žádosti o zrušení nebo odnětí odrůdového práva Společenství, odvoláním nebo vzdáním se práva na ochranu odrůdy ve Společenství, nese náklady vzniklé ostatním účastníkům řízení podle odstavců 1 a 2.

4. Pokud se účastníci řízení u Úřadu nebo odvolacího senátu dohodnou na rozdělení nákladů odlišném od rozdělení stanoveného v předchozích odstavcích, vezme se tato dohoda v úvahu.

5. Úřad nebo odvolací senát stanoví na žádost výši nákladů, které je třeba uhradit podle předchozích odstavců.

Článek 86

Výkon rozhodnutí, která stanovují náklady

1. Každé konečné rozhodnutí Úřadu, které stanovuje náklady, je vykonatelné.

2. Nucený výkon se uskuteční podle předpisů občanského práva procesního členského státu, na jehož území k němu dochází. Doložka vykonatelnosti je udělována po ověření, jež se smí týkat pouze pravosti dokumentu, vnitrostátními orgány, které pro tento účel určí vláda každého členského státu a sdělí je Úřadu a Soudnímu dvoru Evropských společenství.

3. Pokud jsou tyto formální náležitosti na žádost strany vyžadující výkon rozhodnutí splněna, může tato strana žádat výkon podle vnitrostátních právních předpisů tak, že se obrátí přímo na příslušný orgán.

4. Výkon může být odložen pouze rozhodnutím Soudního dvora Evropských společenství. Kontrola řádnosti opatření týkajících se výkonu rozhodnutí však přísluší vnitrostátním soudům.

KAPITOLA VIII

REJSTŘÍKY

Článek 87

Zřízení rejstříku

1. Úřad vede rejstřík žádostí o udělení odrůdových práv Společenství, do kterého se zapisují tyto údaje:

- a) žádosti o odrůdové právo Společenství spolu s uvedením taxonu a předběžného názvu odrůdy, dne podání žádosti, jakož i jména a adresy žadatele, šlechtitele a možného zástupce v řízení;
- b) ukončení řízení týkajícího se žádosti o odrůdové právo Společenství spolu s údaji podle písmene a);
- c) návrhy na název odrůdy;
- d) změny v osobě žadatele nebo jeho zástupce v řízení;
- e) opatření k provedení nuceného výkonu práva podle článků 24 a 26, pokud je o ně žádáno.

2. Úřad vede Rejstřík odrůdových práv Společenství, do kterého se po udělení odrůdového práva Společenství zapisují tyto údaje:

- a) druh a název odrůdy;
- b) úřední popis odrůdy nebo odkaz na dokumenty Úřadu, ve kterých je obsažen úřední popis odrůdy jako nedílná součást rejstříku;
- c) v případě odrůd, u kterých musí být k výrobě materiálu opakovaně použit materiál s určitými složkami, odkaz na tyto složky;
- d) jméno a adresa držitele, šlechtitele a možného zástupce v řízení;
- e) den počátku a ukončení ochrany odrůdy ve Společenství, jakož i důvod ukončení;
- f) na žádost výlučné smluvní užívací právo nebo nucené užívací právo, včetně jména a adresy oprávněného uživatele;
- g) na žádost opatření k nucenému výkonu práva podle článku 24;
- h) odlišné názvy odrůd jako původních odrůd a v podstatě odvozených odrůd včetně názvu odrůdy a názvu dotyčných stran, pokud je toto požadováno jak držitelem původní odrůdy, tak šlechtitelem odrůdy v podstatě odvozené od původní odrůdy. Žádost jedné ze dvou dotyčných stran je dostačující pouze

tehdy, pokud obdržela buď dobrovolné potvrzení druhé strany podle článku 99, nebo konečné rozhodnutí popřípadě pravomocný rozsudek ve smyslu tohoto nařízení, z něhož vyplývá, že se u dotyčných odrůd jedná o původní popřípadě o v podstatě odvozené odrůdy.

3. Ostatní údaje nebo podmínky pro zápis do obou rejstříků mohou stanovit prováděcí pravidla uvedená v článku 114.

4. Úřední popis odrůdy může Úřad přizpůsobit po konzultaci s držitelem, pokud jde o počet a druh vlastností, jakož i o stanovené projevy těchto vlastností z vlastního podnětu nyní platným zásadám popisu odrůd dotyčného taxonu, pokud je to nezbytné, aby popis odrůdy učinil srovnatelný s popisem jiných odrůd dotyčného taxonu.

Článek 88

Nahlížení

1. Do rejstříku podle článku 87 může nahlédnout kdokoli.

2. V případě oprávněného zájmu může kdokoli za podmínek stanovených v prováděcích pravidlech uvedených v článku 114 nahlédnout:

- a) do podkladů týkajících se žádosti o odrůdové právo Společenství;
- b) do podkladů týkajících se udělení odrůdového práva Společenství;
- c) do šlechtění za účelem technického zkoušení odrůdy;
- d) do šlechtění za účelem zkoušení trvání odrůdy.

3. V případě odrůd, u kterých musí být k výrobě materiálu opakovaně použit materiál z určitých složek, je nutno na žádost žadatele o udělení odrůdového práva Společenství odepřít nahlížení do všech údajů o složkách včetně jejich šlechtění. Žádost o odepření nahlížení může být podána pouze do rozhodnutí o žádosti na udělení odrůdového práva Společenství.

4. Materiál předložený nebo získaný v souvislosti se zkoušením podle čl. 55 odst. 4, článků 56 a 64, nesmí být podle tohoto nařízení příslušnými orgány předán jiné straně, ledaže by to schválila oprávněná osoba nebo by byl převod žádoucí v rámci spolupráce podle tohoto nařízení pro účely zkoušení na základě právních předpisů.

Článek 89

Pravidelně zveřejňované publikace

Úřad vydává nejméně každý druhý měsíc publikaci obsahující údaje, které byly podle čl. 87 odst. 1 a 2 písm. a), d), e), f), g) a h) zapsány do rejstříku a dosud nebyly zveřejněny. Úřad kromě toho zveřejňuje výroční zprávu spolu s údaji, které pokládá za účelné, přinejmenším však seznam platných odrůdových práv Společenství, jejich držitelů, dne udělení a zániku ochrany odrůdy a připuštěných názvů odrůd. Podrobnosti těchto zveřejnění stanoví Správní rada.

Článek 90

Výměna informací a publikací

1. Úřad a orgány členských států, do jejichž příslušnosti spadají odrůdy rostlin si navzájem předají na žádost a aniž jsou dotčeny zvláštní podmínky přijaté pro zaslání výsledků technického zkoušení, bezplatně pro své vlastní účely jednu nebo více kopií svých publikací, jakož i věcné informace o zažádaných nebo udělených právech.

2. Údaje uvedené v čl. 88 odst. 3 jsou z podávání informací vyloučeny, ledaže:

a) informování je nezbytné k provádění zkoušení uvedených v článcích 55 a 64, nebo

b) žadatel o udělení odrůdového práva Společenství nebo držitel k informování udělí souhlas.

Článek 91

Správní a právní spolupráce

1. Úřad, zkušební úřady uvedené v čl. 55 odst. 1 a soudy nebo orgány členských států se na žádost navzájem podporují sdělováním informací nebo poskytnutím nahlédnutí do podkladů týkajících se odrůdy, jejího vzorku a šlechtění, pokud tomu neodporují ustanovení tohoto nařízení nebo vnitrostátní předpisy. Pokud Úřad nebo zkušební úřady poskytnou nahléd soudům nebo státním zastupitelstvím, nepodléhá toto nahlížení omezením uvedeným v článku 88; nahlédnutí poskytnutá zkušebními úřady nepodléhají rozhodnutí Úřadu ve smyslu článku 88.

2. Soudy nebo jiné příslušné orgány členských států provedou pro Úřad na jeho žádost o právní pomoc dokazování nebo jiné s tím související soudní úkony v rámci své příslušnosti.

PÁTÁ ČÁST

ÚČINKY NA JINÉ PRÁVNÍ PŘEDPISY

Článek 92

Zákaz dvojí ochrany

1. Odrůdy, které jsou předmětem odrůdového práva Společenství, nemohou být předmětem vnitrostátního odrůdového práva nebo patentu pro dotyčnou odrůdu. Právo udělené v rozporu s první větou nemá žádný účinek.

2. Pokud bylo držiteli uděleno jiné právo druhu uvedeného v odstavci 1 pro tutéž odrůdu před udělením odrůdového práva Společenství, může práva z takové ochrany neuplatňovat tak dlouho, dokud zůstane účinné odrůdové právo Společenství.

Článek 93

Použití vnitrostátních právních předpisů

Uplatnění nároků z odrůdových práv Společenství podléhá omezením stanoveným právními předpisy členských států pouze tehdy, pokud to toto nařízení výslovně stanoví.

ŠESTÁ ČÁST

OBČANSKOPRÁVNÍ NÁROKY, PROTIPRÁVNÍ JEDNÁNÍ, SOUDNÍ PŘÍSLUŠNOST

Článek 94

Protiprávní jednání

1. Kdo:
 - a) ohledně odrůdy, které bylo uděleno odrůdové právo Společenství, provede úkony uvedené v čl. 13 odst. 2, aniž by k tomu byl oprávněn, nebo
 - b) nesprávně použije název odrůdy ve smyslu čl. 17 odst. 1 nebo příslušnou informaci ve smyslu čl. 17 odst. 2, nebo
 - c) v rozporu s čl. 18 odst. 3 použije název odrůdy některé z odrůd, které bylo uděleno odrůdové právo Společenství, nebo název s tímto názvem odrůdy zaměnitelný,

může být držitelem žalován za protiprávní jednání nebo o zaplacení přiměřené náhrady nebo oboje.

2. Kdo jedná úmyslně nebo z nedbalosti, je držiteli povinen kromě toho nahradit další škody vzniklé z protiprávního jednání. V případě mírné nedbalosti se může tento nárok snížit v souladu se stupněm této mírné nedbalosti, avšak nikoli pod výši výhody, která vznikla porušiteli z protiprávního jednání.

Článek 95

Úkony předcházející udělení odrůdového práva Společenství

Držitel může žádat na každé osobě, která v době mezi oznámením žádosti o odrůdové právo Společenství a jeho udělením provedla úkon, který by jí byl po toto období na základě odrůdového práva Společenství zakázán, přiměřenou náhradu.

Článek 96

Promlčení

Nároky podle článků 94 a 95 se promlčí po třech letech ode dne, ke kterému bylo odrůdové právo Společenství s konečnou platností uděleno a držitel se dověděl o úkonu a o totožnosti odpovědné strany nebo, pokud se to nedověděl, po třiceti letech od ukončení dotyčného úkonu.

Článek 97

Doplňující použití vnitrostátních právních předpisů týkajících se protiprávního jednání

1. Pokud odpovědná strana podle článku 94 získala na základě protiprávního jednání k tíži držitele nebo oprávněného uživatele nějakou výhodu, použijí příslušné soudy podle článků 101 nebo 102 vnitrostátní právní předpisy včetně mezinárodního práva soukromého.
2. Odstavec 1 se vztahuje také na ostatní nároky, které mohou vzniknout z učinění nebo neučinění úkonů podle článku 95 v době mezi oznámením žádosti o ochranu odrůdy ve Společenství a vyřízením žádosti.
3. V ostatních případech se účinky práv na ochranu odrůdy ve Společenství určí výhradně podle tohoto nařízení.

Článek 98

Uplatňování nároku na odrůdové právo Společenství

1. Pokud bylo odrůdové právo Společenství uděleno osobě, která na ně nemá nárok podle článku 11, může oprávněná osoba, aniž jsou dotčeny jiné nároky existující podle právních předpisů členských států, od neoprávněného držitele požadovat, aby na ni bylo odrůdové právo Společenství převedeno.
2. Pokud nějaké osobě přísluší odrůdové právo Společenství pouze zčásti, může tato osoba podle odstavce 1 žádat, aby jí bylo přiznáno spoluvlastnictví.
3. Nároky podle odstavců 1 a 2 mohou být uplatňovány jen ve lhůtě pěti let od oznámení udělení odrůdového práva Společenství. To neplatí, pokud držitel v době udělení nebo získání věděl o tom, že mu odrůdové právo Společenství nepříslušelo nebo nepříslušelo pouze jemu.
4. Nároky podle odstavců 1 a 2 přiměřeně přísluší oprávněné osobě také pokud jde o žádosti o odrůdové právo Společenství podané žadatelem, který nebyl oprávněn nebo oprávnění nebylo uděleno pouze jemu.

Článek 99

Potvrzení odlišnosti odrůdy

Držitel původní odrůdy a šlechtitel odrůdy v podstatě odvozené z původní odrůdy mají nárok obdržet potvrzení o tom, že dotyčné

odruhy byly identifikovány jako původní popřípadě v podstatě odvozené odrůdy.

Článek 100

Důsledky změny vlastnictví odrůdového práva Společenství

1. V případě úplné změny vlastnictví odrůdového práva Společenství následkem pravomocného rozsudku podle článků 101 nebo 102 za účelem uplatnění nároků podle čl. 98 odst. 1 zanikají užívací práva a ostatní práva zápisem oprávněné osoby do Rejstříku odrůdových práv Společenství.

2. Pokud držitel nebo v této době oprávněný uživatel učinil některý z úkonů uvedených v čl. 13 odst. 2 nebo k tomu učinil skutečné a vážné přípravy, opatření před zahájením řízení podle článků 101 nebo 102 ohledně odrůdy na území Společenství, může v těchto úkonech pokračovat nebo je provádět, pokud nového držitele zapsaného do Rejstříku odrůdových práv Společenství požádá o přiznání nevylučného užívacího práva. Žádost musí být podána ve lhůtě stanovené prováděcími pravidly. Nedojde-li mezi stranami k dohodě, může užívací právo udělit Úřad. Ustanovení čl. 29 odst. 3 až 7 se použije přiměřeně.

3. Odstavec 2 se nepoužije, pokud držitel nebo oprávněný uživatel jednal ve špatné víře v době, kdy začal s prováděním úkonů nebo začal činit přípravy.

Článek 101

Příslušnost a řízení u žalob, které se týkají občanskoprávních nároků

1. Luganská úmluva, jakož i doplňující ustanovení tohoto článku a článků 102 až 106 tohoto nařízení se vztahují na řízení u žalob, které se týkají nároků uvedených v člincích 94 až 100.

2. Řízení druhu uvedeného v odstavci 1 se zahajuje u soudů:

- a) členského státu nebo jiného smluvního státu Luganské úmluvy, ve kterém má bydliště nebo sídlo nebo je usazen žalovaný, nebo
- b) pokud není tato podmínka dána v žádném členském státě nebo smluvním státě, členského státu, ve kterém má bydliště nebo sídlo nebo je usazen žalobce, nebo
- c) pokud není ani tato podmínka dána v žádném členském státě, členského státu, ve kterém má sídlo Úřad.

Příslušné soudy jsou příslušné pro rozhodnutí o protiprávním jednání, ke kterému údajně došlo v některém členském státě.

3. Řízení u žalob týkajících se nároků vůči protiprávním jednáním, mohou být zahájena také u soudu místa, kde došlo ke škodné události. V tomto případě je soud příslušný pouze tehdy, pokud jde o protiprávní jednání, ke kterému došlo v členském státě, kam patří.

4. Na řízení a příslušnost soudů se vztahují právní předpisy státu určeného podle odstavců 2 nebo 3.

Článek 102

Doplňující ustanovení

1. Na žaloby týkající se práva podle článku 98 tohoto nařízení se nevztahuje čl. 5 odst. 3 a 4 Luganské úmluvy.

2. Odchylně od článku 101 tohoto nařízení se použije čl. 5 odst. 1 a články 17 a 18 Luganské úmluvy.

3. Pro účely článků 101 a 102 tohoto nařízení se určí bydliště nebo sídlo účastníka podle článků 52 a 53 Luganské úmluvy.

Článek 103

Použitelné procesní předpisy

Pokud je příslušnost vnitrostátních soudů dána podle článků 101 a 102, použijí se, aniž jsou dotčeny články 104 a 105, procesní předpisy daného státu pro rovnocenné žaloby týkající se příslušných vnitrostátních práv.

Článek 104

Právo podat žalobu týkající se protiprávního jednání

1. Žalobu týkající se protiprávního jednání může podat držitel. Oprávněný uživatel může podat žalobu týkající se protiprávního jednání, pokud tyto žaloby nejsou výslovně vyloučeny smlouvou s držitelem, v případě vylučného užívacího práva nebo Úřadem podle článku 29 nebo čl. 100 odst. 2.

2. Každá oprávněný uživatel se může za účelem náhrady připojit k žalobě týkající se protiprávního jednání podané držitelem.

Článek 105

Povinnost vnitrostátního soudu nebo jiného subjektu

Vnitrostátní soud nebo jiný subjekt, u kterého je podána žaloba týkající se odrůdového práva Společenství, musí vycházet z platnosti ochrany odrůdy ve Společenství.

Článek 106

pokud je rozhodnutí závislé na platnosti odrůdového práva Společenství.

Přerušení řízení

1. Pokud se žaloba týká nároků podle čl. 98 odst. 4 a rozhodnutí je závislé na schopnosti odrůdy být chráněna podle článku 6, může být toto rozhodnutí vydáno až poté, co o žádosti o odrůdové právo Společenství rozhodne Úřad.

2. Pokud se žaloba týká uděleného odrůdového práva Společenství, ohledně něhož bylo zahájeno řízení za účelem zrušení nebo odnětí podle článků 20 nebo 21, může být řízení přerušeno,

Článek 107

Sankce za porušení odrůdových práv Společenství

Členské státy učiní všechna nezbytná opatření, aby zajistily, že se při sankcích za porušení odrůdových práv Společenství použijí tatáž opatření, jaká se použijí pokud jde o odpovídající vnitrostátní práva.

SEDMÁ ČÁST

ROZPOČET, FINANČNÍ KONTROLA, PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA SPOLEČENSTVÍ

Článek 108

Rozpočet

1. Odhady veškerých příjmů a výdajů Úřadu se připravují na každý účetní rok a promítnou se do rozpočtu Úřadu; účetní rok odpovídá roku kalendářnímu.

2. Příjmy a výdaje rozpočtu musí být vyrovnané.

3. Rozpočtové příjmy zahrnují, aniž jsou dotčeny ostatní příjmy, veškeré poplatky, které je třeba zaplatit podle článku 83 na základě poplatkového řádu podle článku 113, a v nezbytné míře, příspěvek ze souhrnného rozpočtu Evropských společenství.

4. Rozpočtové výdaje zahrnují, aniž jsou dotčeny jiné výdaje, stálé náklady Úřadu, jakož i náklady na běžné fungování Úřadu včetně částek, které je nutno zaplatit zkušebními úřadům.

míst a uvedeným odůvodněním, přičemž může připojit své stanovisko. Komise předá tyto podklady rozpočtovému orgánu Společenství; může k nim připojit stanovisko, jakož i odlišný odhad.

3. Správní rada přijme rozpočet, který zahrnuje také seznam míst vyhotovený Úřadem. Pokud je v odhadu zahrnut příspěvek podle čl. 108 odst. 3, rozpočet se v případě potřeby přizpůsobí středním položkám ze souhrnného rozpočtu Evropských společenství.

Článek 110

Provádění rozpočtu

Rozpočet Úřadu provádí prezident.

Článek 111

Kontrola**Vypracování rozpočtu**

1. Prezident vypracuje každoročně odhad příjmů a výdajů Úřadu na následující účetní rok a předá ho Správní radě nejpozději do 31. března každého roku spolu se seznamem míst a, pokud rozpočet předpokládá příspěvek podle čl. 108 odst. 3, s předběžným odůvodněním.

2. Pokud odhad předpokládá příspěvek podle čl. 108 odst. 3, předá Správní rada neprodleně Komisi odhad spolu se seznamem

1. Kontrolu závazků a plateb všech výdajů, jakož i kontrolu stanovení a vybírání veškerých příjmů Úřadu provádějí finanční kontrolaři jmenovaní Správní radou.

2. Prezident předá Komisi, Správní radě a Účetnímu dvoru Evropských společenství nejpozději do 31. března každého roku účetní závěrku všech příjmů a výdajů Úřadu v uplynulém účetním roce. Účetní dvůr zkontroluje účty podle příslušných ustanovení pro souhrnný rozpočet Evropských společenství.

3. Správní rada uděluje prezidentovi Úřadu absolutorium za provádění rozpočtu.

Článek 112

Finanční ustanovení

Správní rada stanoví po konzultaci s Účetním dvorem vnitřní finanční předpisy, které usměrní zejména postup sestavení a provádění rozpočtu Úřadu. Finanční předpisy musí nanejvýš vyhovovat předpisům finančního nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství a mohou se od něho odchýlit pouze tehdy, pokud je to nezbytné vzhledem ke zvláštním požadavkům jednotlivých činností Úřadu.

Článek 113

Poplatkový řád

1. Poplatkový řád určuje zejména skutečnosti, za které je nutno podle čl. 83 odst. 1 zaplatit poplatky, výši poplatků a způsob placení.

2. Poplatky je třeba účtovat alespoň za tyto skutečnosti:

a) zpracování žádosti o udělení odrudového práva Společenství; tento poplatek zahrnuje:

— formální přezkoumání (článek 53),

— věcné přezkoumání (článek 54),

— přezkoumání názvu odrůdy (článek 63),

— rozhodnutí (články 61, 62)

— příslušné zveřejnění (článek 89);

b) sjednání a provedení technického zkoušení;

c) vyřízení odvolání včetně rozhodnutí o tomto odvolání;

d) každý rok trvání odrudového práva Společenství.

3. a) Aniž jsou dotčena písmena b) a c), je třeba určit výši poplatků tak, aby bylo zaručeno, že příjmy z nich plynoucí zásadně postačí ke krytí veškerých rozpočtových výdajů Úřadu.

b) Příspěvek podle čl. 108 odst. 3 však může být kryt po přechodné období, které končí 31. prosince čtvrtý rok po dni stanoveném v čl. 118 odst. 2, kryt výdaje v rámci

počátečního stádia Úřadu. Podle článku 115 může být přechodné období — pokud je to nezbytné — prodlouženo nejvýše o jeden rok.

c) Kromě toho může příspěvek podle čl. 108 odst. 3 po přechodné období být také kryt výdaje Úřadu za určité činnosti, které se netýkají vyřizování žádostí, příprav a provádění technických zkoušení nebo vyřizování stížností. Tyto činnosti stanoví nejpozději jeden rok po přijetí tohoto nařízení prováděcí pravidla uvedená v článku 114.

4. Poplatkový řád se přijímá po konzultaci se Správní radou k návrhu opatření, která je třeba učinit podle článku 115.

Článek 114

Jiná prováděcí pravidla

1. Pro použití tohoto nařízení se stanoví prováděcí pravidla. Obsahují zejména ustanovení:

— o vztahu mezi Úřadem a zkušebními úřady, subjekty nebo vlastními úřadovny uvedenými v čl. 30 odst. 4 a čl. 55 odst. 1 a 2,

— o záležitostech uvedených v čl. 36 odst. 1 a čl. 42 odst. 2,

— o řízení před odvolacím senátem.

2. Aniž jsou dotčeny články 112 a 113, stanovují se všechna prováděcí pravidla uvedená v tomto nařízení postupem stanoveným v článku 115 po konzultaci se Správní radou o návrhu opatření, která mají být přijata.

Článek 115

Řízení

1. Komisi je nápomocen výbor složený ze zástupců členských států, kterému předsedá zástupce Komise.

2. Má-li být zahájen postup podle tohoto článku, předloží zástupce Komise výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou stanovenou v čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Radu přijímat na návrh Komise. Hlasům

zástupců členských států ve výboru je přidělena váha stanovená v uvedeném článku. Předseda nehlasuje.

Komise Radě neprodleně návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

3. a) Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

b) Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné nezaujme, předloží

Pokud se Rada neusnese do tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhaná opatření Komise s výjimkou případů, kdy se Rada proti opatřením vysloví prostou většinou.

OSMÁ ČÁST

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 116

Odchytky

1. Odchylně od čl. 10 odst. 1 písm. a) a aniž je dotčen čl. 10 odst. 2 a 3, se odrůda považuje za novou také tehdy, pokud složky odrůdy nebo sklizený materiál byly prodávány nebo jiným způsobem předávány k užívání odrůdy jiné osobě šlechtitelem nebo s jeho souhlasem nejvýše čtyři roky, u odrůd vinné révy a dřevin nejvýše šest let před vstupem tohoto nařízení v platnost na území Společenství, pokud je žádost podána do jednoho roku po výše uvedeném dni.

2. Odstavec 1 se vztahuje na tyto odrůdy také v případech, kdy bylo vnitrostátní odrůdové právo uděleno v jednom nebo ve více členských státech před vstupem tohoto nařízení v platnost.

3. Odchylně od článků 55 a 56 provede Úřad technické zkoušení těchto odrůd v co nejširší míře na základě dostupných výsledků řízení za účelem udělení vnitrostátního odrůdového práva po dohodě s orgánem, u kterého se konalo dané řízení.

4. Pokud bylo odrůdové právo Společenství podle odstavců 1 nebo 2 uděleno:

— čl. 13 odst. 5 písm. a) se nepoužije na v podstatě odvozené odrůdy, jejichž existence byla ve Společenství obecně známa přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost;

— čl. 14 odst. 3 čtvrtá odrážka se nevztahuje na zemědělce, kteří nadále používají zavedenou odrůdu v souladu s čl. 14 odst. 1, pokud odrůdu používali už před vstupem tohoto nařízení v platnost za účely uvedenými v čl. 14 odst. 1 bez úhrady; toto ustanovení se použije do 30. června sedmého roku následujícího po roce vstupu tohoto nařízení v platnost. Před tímto

dnem předloží Komise zprávu o situaci každé jednotlivě zavedené odrůdy. Výše uvedené období může být prodlouženo prováděcími pravidly podle článku 114, pokud to opravňuje zpráva předložená Komisí.

— aniž jsou dotčena práva podle vnitrostátní ochrany, vztahuje se článek 16 přiměřeně na úkony týkající se materiálu, který byl odevzdán třetí straně šlechtitelem samotným nebo s jeho souhlasem přede dnem vstupu tohoto nařízení v platnost, jakož i na úkony vykonané osobami, které takové úkony provedly už před tímto dnem nebo pro to učinily skutečné a vážné přípravy.

Pokud mezi takové dřívější úkony patřilo další množení, které bylo zamýšleno ve smyslu čl. 16 písm. a), je nezbytný souhlas držitele s dalším množením po uplynutí dvou let, u odrůd vinné révy a dřevin po uplynutí čtyř let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

— Odchylně od článku 19 se trvání ochrany odrůdy ve Společenství sníží:

— v případě odstavce 1 o nejdelší dobu, během které byly složky odrůdy nebo sklizený materiál prodány nebo jinak předány třetí osobě šlechtitelem nebo s jeho souhlasem na území Společenství za účelem užívání odrůdy v souladu s výsledky řízení o udělení odrůdového práva Společenství,

— v případě odstavce 2 o nejdelší dobu, během které existovalo vnitrostátní odrůdové právo;

avšak v žádném případě ne více než o pět let.

Článek 117

Přechodná ustanovení

Úřad je třeba zřídit včas, tak, aby mohl plně vykonávat úkoly, které mu přísluší podle tohoto nařízení, ode dne 27. dubna 1995.

Článek 118

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.
2. Články 1, 2, 3 a 5 až 29, jakož i články 49 až 106 se použijí ode dne 27. dubna 1995.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 27. června 1994.

Za Radu
předseda
Th. WAIGEL
